

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2003

Núm. 114

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez

Sessió celebrada dia 4 de febrer del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 5117/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projectes agrícoles finançats amb l'ecotaxa. 5026
 - 2) **RGE núm. 139/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a assistència del Govern a la Pasqua Militar. 5027
 - 3) **RGE núm. 140/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliments dels acords de la Mesa Sectorial de Sanitat. 5028
 - 4) **RGE núm. 134/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a temps màxim d'atenció quirúrgica. **(Retirada)**. 5029
 - 5) **RGE núm. 141/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a publicacions de les diverses resolucions debatudes. 5029
-

6) RGE núm. 133/03, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a control de qualitat i millora en la publicació. 5030

7) RGE núm. 142/03, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a manifestació davant el Consolat dels Estats Units. 5031

8) RGE núm. 143/03, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de tren a Sineu. 5032

9) RGE núm. 144/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions del conseller de Turisme. 5033

10) RGE núm. 135/03, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a informes per a l'adquisició de Son Serra. 5034

11) RGE núm. 110/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a inversions fetes a compte de l'impost turístic a Son Serra de Marina i al Parc de ses Salines. 5035

12) RGE núm. 138/03, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a "Pla Ulises". 5036

13) RGE núm. 145/03, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destitució del Sr. Joan Mayol. 5036

II. MOCIONS:

1) RGE núm. 5142/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament del món del trot i dels cavalls; derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3893/02. 5037

2) RGE núm. 5179/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb la publicitat institucional; derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3736/02. 5043

III. Debat de l'esmena a la totalitat de devolució RGE núm. 4964/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de Llei RGE núm. 3766/02, de museus de les Illes Balears. 5048

IV. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre compatibilitat de l'Hble. Sra. Sebastiana Fullana i Fiol. 5058

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia senyores i senyores diputats i senyores i senyors dels mitjans de comunicació i públic que ens acompanya. Abordam la primera sessió d'aquest darrer període de sessions d'aquesta legislatura i l'abordam, com és costum, amb el torn de preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 5117/02, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projectes agrícoles finançats amb l'ecotaxa.

La primera d'elles és la 5117, relativa a projectes agrícoles finançats amb l'ecotaxa i que formula l'Hble. Diputada Sra. Mercè Amer i Riera del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca. Aquesta diputada, també aquest Govern, considera que l'agricultura és un sector estratègic, d'importància econòmica, social i mediambiental. Els fons de rehabilitació d'espais turístics ha de permetre, evidentment, impulsar l'agricultura autòctona, conservar aquest paisatge i sobretot les tradicions culturals. Impulsar l'agricultura ecològica, així com també actuacions com reposició d'arbres, ametllers, figueres, albercoquers, etcètera. També és important entenem l'experimentació en la ramaderia ecològica i l'agricultura integrada, afavorir també el centre de transformació de productes agraris i ramaders, així com també incentivar el reguiu amb aigües depurades.

És per això que demanam al conseller d'Agricultura i Pesca una valoració sobre aquesta primera fase de finançament amb la denominada ecotaxa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, la valoració que vostè planteja l'hauria de començar dient que l'aprovació d'aquesta llei i la seva aplicació és un fet important per al sector agrícola de les Illes Balears. De fet la llei i el seu contingut representen un suport molt clar al sector primari de les nostres Illes, reconeixent, com vostè ha dit, el paper de l'agricultura i amb ella d'un conjunt de valors culturals i paisatgístics de primer ordre.

Els projectes en aquests moments aprovats i en aplicació tenen un marcat caràcter ambiental, d'acord com no podia ser d'altra manera amb la llei, amb una especial atenció en els temes paisatgístics, amb un suport a l'activitat agrària i ramadera i per tant, en el manteniment de les zones protegides de les Illes i amb programes dedicats al foment de la formació i la investigació del reg amb aigües depurades. Fins ara aquests projectes han tengut molt bona acollida dins el sector primari. Els projectes en aplicació, el número de sol·licituds presentades superen els mil expedients i crec que està resultant un element positiu i esperançador dins el sector. S'ha de dir també que els consells insulars de Menorca i d'Eivissa tenen projectes propis. En el cas de Menorca en relació a la preservació dels valors etnològics i paisatgístics del paisatge de Menorca. En el cas d'Eivissa de suport a la ramaderia pròpia de l'illa. I totes les illes tenen mesures de suport al reg amb aigües depurades.

En aquests moments s'està tramitant el suport a la reposició i plantació d'arbres...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. El seu temps està esgotat. Sr. Amer? No vol intervenir.

I.2) Pregunta RGE núm. 139/03, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a assistència del Govern a la Pasqua Militar.

Passam a la segona pregunta que és RGE núm. 139, relativa a assistència del Govern a la Pasqua Militar i que formula l'Hble. Diputat Sr. Manuel Jaén i Palacios del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Damos la pregunta por formulada.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén Palacios. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Miri Sr. Jaén, el President no va poder assistir a la recepció amb motiu de la festivitat de la Pasqua Militar per compromisos contrets anteriorment i així ho va comunicar al Comandant General en Cap de la Zona Militar de Balears, Sr. Luis Peláez Campomanes. Es va excusar la seva presència de manera formal. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sr. Jaén Palacios té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Suele ser habitual que el Presidente del Ejecutivo cuando no puede acudir a un acto puede delegar en un miembro del Gobierno, eso es habitual. Lo que pasa es que este Gobierno no ha asistido a la Pascua Militar de este año, ni a la del otro, ni a la del otro. Es decir, a la Pascua Militar el Presidente no ha asistido.

En consecuencia a nosotros nos parece que cuando un Gobierno tiene que estar presente en un sitio y el Presidente no pueda asistir, necesariamente debe delegar en un miembro de su ejecutivo. ¿Qué viene pasando habitualmente? Que el Presidente, como ha pasado también con los actos de la conmemoración del II Centenario del Tratado de Amiens que tampoco ha estado presente en Menorca. Y aquí lo que subyace en estas cuestiones es sobretudo el querer un poco olvidar la historia, la historia que no se debe olvidar y que para los menorquines es importante el acto de la Pascua Militar porque justamente es cuando Menorca se incorpora a la Corona española por primera vez, digamos después de la segunda dominación inglesa, es lo que se conmemora. Y esto de no asistir a un acto de esta naturaleza destila un tufillo, con todos los respetos, pues como siempre ha venido destilando la izquierda de manera poco clara, es un tufillo un poco antimilitarista que nos recuerda mucho aquel eslogan respecto a la entrada o no a la OTAN, de salida tampoco y hasta incluso para presidir la OTAN como secretario general. Es decir, que de todo esto hay.

En consecuencia la explicación que nos da el Gobierno a través de su oráculo, en este caso del Sr. Garcias, que siempre contesta las preguntas de la Presidencia. Diremos que en absoluto nos conforma en una actitud que antes estábamos diciendo y corrobora eso que el Gobierno a determinados actos, por circunstancias que ellos no quieren explicar, no asisten y no delegan en nadie para que el Gobierno esté representado.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén Palacios. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sr. Jaén, primer de tot dir-li que no és cert que a la Pasqua Militar no hi hagi assistit el Govern, perquè és la primera vegada que no hi va un delegat del President. Tampoc no és cert que no hàgim assistit als actes d'Amiens, allà on el conseller que tenc aquí al costat representava, a més hi havia la representació de la presidenta del consell i hi havia les representacions institucionals, jo crec, adients.

Per tant, miri el que em preocupa és que vostè vulgui fer, no sé si un discurs pro-militar, per ventura ara això els va molt dins la línia amb el tema de la guerra d'Irak, no ho sé, no sé si és això que ara els surt. El que li vull dir és que nosaltres sabem el que són les forces armades, sabem que estan per defensar el nostre país i sempre sabem que sent tot això, tenim les relacions institucionals que s'han de tenir. El que li puc dir és que crec que els militars estan per a solucions pacífiques i per al diàleg abans d'altres coses.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

I.3) Pregunta RGE núm. 140/03, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliments dels acords de la Mesa Sectorial de Sanitat.

Passam a la següent pregunta la 140, relativa a compliment dels acords de la Mesa Sectorial de Sanitat que formula l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Avui començam el nou i darrer període de sessions i en matèria sanitària el Grup Parlamentari Popular ha considerat oportú fer una pregunta a aquest Govern sobre una qüestió de vital importància per a la nostra sanitat, de vital importància perquè fa referència a una de les dues cames de tot sistema sanitari, en aquest cas els professionals, evidentment l'altre és l'usuari.

Avui li volíem demanar quina és l'estat d'elaboració de l'estatut jurídic del personal que fa feina al Servei de Salut de les Illes Balears. Per acord de la Mesa Sectorial de dia 28 de maig de l'any passat es va establir expressament *la elaboración de un estatuto del personal del Servicio de Salud de las Islas Baleares... con el objetivo de tener un texto definitivo de proposición de ley a finales del 2002*. Evidentment avui ja som en el mes de febrer, encara no tenim notícies d'aquest estatut i crec que seria important que avui la

Sra. Consellera davant d'aquest Parlament ens digués quant pensa fer efectiva aquesta promesa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, miri dia 5 d'abril del 2002 es va constituir la Mesa Sectorial de grups de treball entre Administració i entre sindicats per elaborar un esborrany de l'estatut jurídic del personal de l'ib-salut i també es va aprovar un calendari de reunions, aquest es va acabar molt abans del que s'havia previst en aquest calendari i a principis de juliol, Sra. Castillo, es va lliurar el text complet del document de treball a totes les centrals sindicals amb representació a la Mesa Sectorial en aquells moments. Es va donar un termini per a la presentació d'esmenes, amb el compromís per part dels sindicats que en el mes de desembre passat estarien presentades.

Miri, a dia d'avui dos sindicats han presentat les seves propostes i que s'estan valorant de forma conjunta entre les dues conselleries de Salut i d'Interior, per poder presentar el text definitiu que és quan es constitueixi de forma prevista dia 12 de febrer del 2003 la Mesa Sectorial amb la nova representació que jo li he de recordar va sorgir a les eleccions del 18 de desembre del 2002.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sra. Castillo té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Realment Sra. Consellera jo crec que avui s'ha superat, és a dir, vostè dóna la culpa que des de la conselleria no s'hagi complert aquest acord de la mesa que expressament diu que es tindrà un text definitiu de l'estatut a finals del 2002, idò dóna la culpa als sindicats, que han presentat massa al·legacions, o no han presentat al·legacions.

Sra. Consellera, jo crec que això és una qüestió, ja li he dit abans, de vital importància, perquè els professionals de la nostra sanitat si una cosa diuen actualment és que realment els falta motivació, els falta aquest marc jurídic allà on s'estableixin les condicions de feina i sobretot una qüestió bàsica també, que és la carrera professional. Es pot pagar molt a través de l'homologació, però si no hi ha bones condicions de feina, evidentment el professional mai estarà satisfet i com li he dit moltes vegades és fonamental no només tenir l'usuari satisfet, que és bàsic, però també el professional perquè si no mai

aconseguirem tenir un servei de salut digne de la nostra comunitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, ja sabia que vostè no escoltava. Miri, el que jo li he dit és que aquest esborrany està presentat abans d'hora de finalització del calendari, o sigui a principis, la primera setmana de juliol del 2002 aquest calendari estava presentat. En cap moment aquesta consellera ha donat cap culpa a ningú, simplement li hem dit que teníem proposada la mesa dia 12 de febrer, per poder consensuar amb tots els sindicats, que just n'hi havia dos que havien presentat al·legacions i que esperàvem que els altres presentàssim totes les que considerassin oportunes o no en presentessin cap més.

Miri, ja sé que vostè quan negocia, negocia d'una altra manera, però nosaltres tenim una altra forma de fer les coses, molt diferent a la seva. Nosaltres volem aprovar aquesta llei en el Parlament havent consensuat tota la participació sindical i havent incorporat tots els aspectes que han de facilitar la gestió personal al servei d'una Administració sanitària moderna i eficaç.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera per la seva intervenció.

I.4) Pregunta RGE núm. 134/03, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a temps màxim d'atenció quirúrgica.

La pregunta número 4 està retirada per l'autor de la mateixa.

I.5) Pregunta RGE núm. 141/03, de l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a publicacions de les diverses resolucions debatudes.

Passam a la pregunta cinquena la 141, relativa a publicacions de les diverses resolucions debatudes que formula l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintès del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, dia 24 de desembre en un nombre ordinari es publicava l'anunci i el text de les normes urbanístiques, de les normes subsidiàries de Migjorn. És una població de Menorca, les normes havien estat aprovades a principis del mes de juliol, segurament hi deu haver hagut prescripcions, o el que sigui, el fet és que es va enviar a principis de desembre a publicar i es va

publicar amb un nombre ordinari dia 24. Dia 23, el dia anterior, a les 12,10 discutíem en el consell insular l'aprovació inicial del PTI i vostè, el Govern, a les 15, sembla ser, publicava l'anunci d'aquesta aprovació inicial.

És un anunci que l'única cosa que fa és donar drets als ciutadans per poder acudir a analitzar i en el seu cas a al·legar aquest document. Un document que no ha estat repartit fins a mitjan mes de gener a aquells que havien demanat còpies. Un document que afecta més de 25.000 famílies de Menorca i altres que viuen fora. Vostès creuen, Sr. Conseller, que ajuden d'alguna manera a complir allò que és la finalitat jurídica d'un anunci d'aquest tipus.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet Sintès. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Jo crec que a la pregunta que ha fet ara li he de dir que sí, jo li vull donar les explicacions, el que passa és que no sé si les explicacions que li donaré jo li serviran de res, perquè vostè crec que té les idees prefixades.

Miri a finals del mes passat el BOIB, el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, es va publicar dia 23, 24, 26, 28 i 31. No és que vulgui comparar ni res a veure quan vostès manejava el butlletí, com ho feien, no ho vull comparar. El fet és que volem que el butlletí serveixi, no només als administrats sinó que també serveixi als ajuntaments i diferents administracions. Qualsevol batle d'aquí sap que moltes vegades criden al BOIB per anticipar que enviarà tal tema i que té un interès en la seva publicació. I això ho sap qualsevol batle que és present aquí i s'utilitza i es fa des dels consells, conselleries i ajuntaments per, diria jo, fer agilitar les necessitats dels diferents ajuntaments.

Com sabeu aquest final de mes era un mes allà on hi havia moltes coses de moltes administracions. Mentre hi havia aquestes coses de les administracions, n'hi havia una que era de l'administració del Consell Insular de Menorca que dia 23 va ser enviada al butlletí i dia 23 s'estava fent un butlletí extraordinari, a més no varen acabar a les 15, varen acabar el vespre perquè aquest dia s'havien de fer més hores perquè havien de treure tots aquests butlletins i s'hi va incloure allò que havia aprovat el Consell de Menorca. Jo crec que l'única cosa que poden discutir és la celeritat del tema, però com en tots aquests altres butlletins que varen incloure moltes coses de diferents ajuntaments, en puc anomenar no sé quants que estaven dins la previsió, per què? Perquè a final d'any és necessari fer això i la realitat és que varem donar una resposta a una necessitat, com a la resta dels demés ajuntaments, consells i es va publicar dia 23 dins l'extraordinari i no el matí sinó l'horabaixa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sr. Huguet Sintes té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sr. President. Jo li vull fer evident, Sr. Conseller que segurament, com vostè ha insinuat aquí, mitjançant telefonades allò que s'intenta és fer favors a les administracions, l'objectiu, el beneficiari, l'interessat són els ciutadans. Aquest instrument que es va debatre i aprovar amb els vots de la majoria del Consell Insular de Menorca afecta d'una manera tan extraordinària a l'economia de l'illa i als drets dels ciutadans que no hi ha dret que vostès s'hagin prestat a fer-los el favor a la Presidenta i al Govern del consell insular en contra dels menorquins.

Han aprovat una llei perquè ella pugui fer les aprovacions inicials turístiques, al seu gust, sense intercanvi. Li han aprovat tenir paralitzada la Llei d'avaluació d'impacte ambiental perquè el PTI estigui exonerat de fer i d'incorporar avaluació d'impacte ambiental i ara fan una publicació, que naturalment li demanarem més informació...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet Sintes. El seu temps està exhaurit. Sr. Conseller de Presidència pot contestar, li queda un temps de 15 segons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Ja sabia que per moltes explicacions que li donés no li servien de res, ara resulta que a través del BOIB aprovam lleis. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

I.6) Pregunta RGE núm. 133/03, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a control de qualitat i millora en la publicació.

Passam a la següent pregunta la número 6 RGE núm. 133, relativa a control de qualitat i millora en la publicació que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Sembla que ens hem posat d'acord per parlar del butlletí oficial aquí. Bé jo crec que el butlletí oficial és el document que els ciutadans utilitzen per informar-se d'aquelles decisions que els puguin afectar o interessar de les diferents administracions públiques i el més important és que aquest butlletí publiqui les coses correctament, és a dir, que la part de correcció d'errors sigui mínima, que surti amb puntualitat i celeritat. Jo record aquesta mateixa interpel·lació, aquesta mateixa pregunta feta ara fa un parell d'anys a un altre

responsable, quan la data que duia posada el butlletí era alguns dies abans de què aquest butlletí estigués en mans dels ciutadans. Per tant, ja havia transcorregut la meitat de segons quins terminis quan el ciutadà se n'informava.

Però volem saber això, volem saber si aquests fets s'han millorat i per tant, formulam aquesta pregunta al Govern de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespi. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. La veritat és que aquesta pregunta pareix pensada per donar la resposta a l'anterior. Li he de dir, com vostè sap, no ho podem conèixer. Per tant, vostè deu saber que no és així. El que passa és que aquest conseller té el gust de contestar...

(Remor de veus)

Sr. Flaquer es posi tranquil, tranquil, s'ha de posar tranquil que encara no he dit res. Jo sé que els costa perquè varen deixar un BOIB que estava molt malament, però no es preocupi la nostra missió era arreglar-ho i ho hem arreglat. Per tant, no es preocupi.

Allò que vull dir és que d'una de les tasques que estic ben orgullós del meu pas per la conselleria és del canvi que s'ha produït en el BOIB, un canvi que es pot comprovar. És cert, hi ha hagut tot un conjunt d'inversions que han fet possible l'adquisició de noves màquines i aquesta inversió que pareix tan senzilla que podien haver fet abans d'altres, no es va fer mai, i aquestes màquines donen i fan possible que en aquests moments allò que abans, com a mínim, estava 15 dies a publicar-se, ara com a màxim n'està 5 i alguna vegada està un parell d'hores, això és la celeritat i rapidesa de la millora d'aquest *Butlletí Oficial de les Illes Balears* que era allò que vostès ens demanàvem. Vostès ens varen fer interpel·lacions aquí, clar, però com que s'ha complit...

No es preocupin Sr. Flaquer perquè són vostès que em contesten, són vostès que m'interpel·len, no em parlin, callin...

(Remor de veus)

Es posin tranquils. Per altra banda a part d'aquestes inversions també he de dir que hem canviat tot el procés de la informàtica, s'ha millorat considerablement, ha canviat i això ha fet possible donar aquesta agilitat. També hem canviat la normativa del BOIB, normativa que avui fa que a través d'un decret que regula el seu funcionament, un decret que fa que avui dia el tractament de les publicacions i la tramesa d'aquestes publicacions per part de les diferents

administracions s'han de fer mitjançant els dos idiomes i tot això fa, com deia abans, Sr. Crespí, estam molt satisfets de la tasca feta i crec que els ciutadans també i la demostració de què funcionam molt bé...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència el seu temps està esgotat. Sr. Crespí té la paraula.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Només per corregir el conseller. El diputat que li parlava era jo, els altres feien una altra cosa que no m'atrevesc a qualificar.

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí...

EL SR. FLAQUER i RIUTORT:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER i RIUTORT:

Per una qüestió d'ordre. Nosaltres comprenem que aquest Govern necessiti de subalterns per intentar fer lluir la seva política, allò que no podem comprendre baix cap concepte és que es facin preguntes d'un diputat a un membre del Govern i que el membre del Govern entri a interpellar i fixar postures i provocar al grup de l'oposició. Ens sembla que no és el més correcte.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Passam a la setena pregunta RGE núm. 142...

EL SR. Crespí i PLAZA:

Davant la mateixa d'ordre. Jo crec que si els diputats del Grup Popular haguessin estat en silenci com la resta, tal vegada jo hauria pogut sentir al conseller, però malauradament es veu que nosaltres tenim subalterns i ells tenen mal educats.

D'acord, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí.

I.7) Pregunta RGE núm. 142/03, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a manifestació davant el Consolat dels Estats Units.

Passam a la setena pregunta RGE núm. 142, relativa a manifestació davant l'Agència Consolar dels Estats Units que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. FIOL i AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Més enllà de l'històric acord del Consell de Govern de fa unes setmanes, en el qual es manifestava la seva posició respecte a la política exterior d'Estats Units, "*tiembla Washington*"...

(Rialles)

Més enllà d'això, el dia que s'inaugurava la nova seu consular d'aquest país amic, país que a més convé recordar que la seva pròpia constitució té la declaració dels drets humans com a qüestió fonamental, molt distint per cert d'altres estats. El mateix dia que es produïa la inauguració de la nova seu consular, a la que naturalment hi era present un representant del Govern, en el carrer hi havia una manifestació, no una manifestació d'una opinió que pugui ser del Govern sinó una manifestació de reclamació activa, de posicionament i en el carrer per part d'un membre d'aquest Govern.

Per tant, aquí es produeix una situació que com a mínim sembla aparentment contradictòria. Com es pot estar a missa i repicar? Ens agradaria saber com es pot estar en el mateix temps fent, tenint i formant part d'una comitiva que és membre d'una recepció, allà on s'inauguren unes instal·lacions i en el mateix temps el mateix Govern, o una persona del mateix Govern, no manifestant-se en un medi d'opinió o escrivint una carta en els diaris, sinó activament, a una algarada en el carrer, amb altra gent i aconseguint que un dels que eren presents allà entrés i es manifestés muntant un aldarull dins el propi acte. No és així més o menys? Bé així ho varen contar els diaris, jo no hi era.

De totes maneres a mi m'agradaria saber si la Sra. Caro, que en aquests moments està de *tourner* a un règim democràtic, si la Sra. Caro representava el Govern de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sr. Conseller de Treball té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL i FORMACIÓ (Miquel Rosselló i Del Rosal):

Sí la Sra. Caro participava a una manifestació, que no és una algarada, que està reconeguda a la nostra Constitució, és un dret constitucional i evidentment el Govern de les Illes accepta el dret constitucional a la manifestació i la Sra. Caro participava a una manifestació en contra de la guerra, en coherència amb

allò que pensa la seva organització política, a títol personal i en coherència amb la declaració que havia fet el Govern de les Illes. Per cert, coincident amb allò que pensa el Govern francès, l'alemany i més del 70% de l'Estat espanyol.

La setmana passada la Sra. Delegada del Govern, ex-delegada del Govern en aquest moment, participava a una manifestació contra la guerra, en contradicció amb allò que pensa el seu President del Govern que està a favor de la guerra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball. Sr. Fiol té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Sí, naturalment retirar la paraula algarada, per ventura ha estat una paraula inadequada, era una manifestació de 20 persones, una de les quals es va ficar dins l'acte i va muntar un "pollo". Bé, ho podem qualificar de la manera que sigui, així almanco es va publicar en els mitjans de comunicació.

Jo allò que voldria dir és que veig totalment contradictori que dins el mateix Govern es donin situacions vertaderament, de fet i materialment, contradictòries perquè hi ha un problema intangible i és la credibilitat, el criteri que té un Govern i a ulls de l'opinió pública, a ulls dels ciutadans...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. El seu temps està acabat. Sr. Conseller de Treball té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Miquel Rosselló i Del Rosal):

Jo comprenc que des de la dret no s'entengui que des de l'esquerra no deixarem d'anar a totes les manifestacions que considerem oportunes. Jo no hi vaig ser, que som conseller, perquè aquell dia no podia, tenia una altra cosa a l'agenda, però la meua pretensió era ser-hi. Crec que no hi ha absolutament cap contradicció entre manifestar-se a favor, en contra de la guerra i evidentment rebre els representants consulars d'un estat amic, cap contradicció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball.

I.8) Pregunta RGE núm. 143/03, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de tren a Sineu.

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 143, relativa a servei de tren a Sineu que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. M'agradaria que no hi hagués contradiccions en aquesta pregunta. Hem viscut al llarg d'aquesta legislatura un debat d'investidura allà on el President va fer befa i jo no retiraré la paraula, befa, de l'anada de l'ex-president Jaume Matas fins a l'enllaç de Sineu. Hem viscut un primer debat de l'estat d'autonomia allà on es va seguir fent befa, hi ha hagut moltíssima gent del banc del pacte que també se n'ha rigut d'aquest tema. Ara resulta que el dia dels Reis anam a Sineu en tren.

Jo l'única cosa que vull saber és a veure si demà matí, avui horabaixa, aquest servei ja funciona amb normalitat? Podem anar qualsevol dels diputats que hi ha aquí dins a comprar un bitllet per anar a Sineu en tren?

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Gràcies, Sr. President. No, no hi poden anar, ni es va anunciar, ni es va dir que es faria, no va ser una inauguració d'una línia. Simplement es va fer dins un context festiu i lúdic, aprofitar que les línies del tren arribaven ja a Sineu per fer una celebració tradicional i és que els Reis arriben a molt de pobles de Mallorca en ferrocarril. És un tema que no s'ha de magnificar, però tampoc s'ha de despreciar. Va ser un acte simbòlic de relativa importància.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sr. Quetglas, jo podria estar d'acord amb el que vostè diu, jo hi podria estar d'acord, però hi podria estar d'acord si sempre haguessin actuat exactament igual. Vostè diu que no es va anunciar; ho va saber tothom, va sortir a tots els diaris, va dir que es va aprofitar i es va fer una celebració.

Miri, no, no se'n rigui, jo no li faré renou. Vostès han fracassat en molts de temes de tren. Li contaré Sa Pobla-Alcúdia els fracassos que tenen de traçat, però jo vull ser constructiu i tot aquest grup vol ser constructiu: el que ens agradaria molt és que no fessin befa de les qüestions com varen fer la passada legislatura. A vostès els sap molt de greu, per molt que digui la Sra. Rosselló que la dreta o el centre-dreta tal, va saber molt de greu que el Partit Popular apostàs pel transport públic. Els seus fracassos devers Petra, en no tenir clar quin és... No, ja poden fer així, Sr. Celestí, el que vulguin.

En no tenir clar el traçat cap a Alcúdia demostra que han fracassat en la política ferroviària.

El que els deman és que no facin més frivolitats, perquè d'això vostès aquí n'han fet amb nosaltres perquè vàrem anar un dia que hi havia les vies a demostrar que el tren ja estava en marxa, i vàrem avisar, com vostès varen avisar. Resulta que per a nosaltres és un pecat i en canvi per a vostès, com que són l'esquerra, els que pensen en el progrés, els que pensen en el transport públic, és una cosa que poden fer. Idò no, no ho poden fer. El que els deman és que el tren arribi a Manacor el més prest millor, que no hi hagi favoritismes a Petra i que tenguin una línia clara fins a Alcúdia.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, nosaltres no vàrem anunciar la reobertura. Insistesc en això, és l'únic que no vàrem anunciar.

En segon lloc, sap quina és la diferència entre l'acte del dia dels Reis i la suposada inauguració del Sr. Matas? Que el Sr. Matas va fer posar unes vies per fer-se la foto que després es varen haver d'aixecar, després es varen haver d'aixecar, i això no és fals. Hi ha hemeroteques i hi ha tots els registres a SFM. La foto del Sr. Matas va obligar a tornar aixecar les vies perquè estaven muntades en fals perquè el Sr. Matas pogués inaugurar fins a l'Empalme, i les vies fins a Sineu no s'hauran de tocar, seran les mateixes que arribaran fins a Manacor.

I no em parli de la línia a Alcúdia, no em parli de la línia a Alcúdia perquè vostè és el gran responsable de posar totes les traves possibles com a batle de Sa Pobla perquè la línia no pugui sortir per Sa Pobla. S'ha oposat a un traçat, a un altre i a qualsevol que posi el Govern perquè la seva intenció és que aquest govern no arribi a Alcúdia, i tanmateix hi arribarà, i serà aquest govern, no aquesta legislatura però serà aquest govern, Sr. Font. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Remor de veus)

I.9) Pregunta RGE núm. 144/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions del conseller de Turisme.

Passam a la pregunta número 9, RGE núm. 144, relativa a declaracions del conseller de Turisme, que formula l'Hble.

Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

(Continua la remor de veus)

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President... Hble. Sr. President del Govern, absent, aquesta pregunta va dirigida al president del Govern, perquè l'opinió del conseller de Turisme ja la tenim reflectida en els mitjans de comunicació, i era saber si estava d'acord en allò declarat i manifestat pel conseller Celestí Alomar dia 28 de gener, en relació al fet que alguns empresaris estan més interessats en fer enfrontaments que en resoldre el problema turístic.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, és evident que les afirmacions que es varen fer o que vaig fer en aquell moment són claríssimes i, a més, evidents, perquè s'està demostrant a nivell de paraula, és a dir, cartes, en aquest cas paraula escrita; a nivell de fets, campanyes publicitàries; i a nivell -diríem- de visites, per exemple no deixar fer la campanya a AVIBA que s'havia acordat amb el Govern per part d'aquest grup d'empresaris.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Com deim en bon menorquí, Sr. Conseller, vostè és art i part en aquesta pregunta; per tant vostè no es pot contradir. Aquí l'opinió que nosaltres necessitàvem saber és a veure si les seves declaracions afavoreixen o no afavoreixen un clima de pau turística, per dir-ho de qualche manera, i a veure si les seves declaracions serveixen o no serveixen per enfrontar el repte del turisme que ens ve a sobre la pròxima temporada.

Jo amb tots els respectes, Sr. Conseller, no entraré aquí a fer una consideració o a donar una opinió sobre les seves declaracions; faré simplement una descripció de fets. La descripció de fets és que vostè resumeix el tema de la crisi turística a una campanya de quatre empresaris que tenen els seus interessos fora de les nostres illes. Contradicció greu, perquè després més avall, i està subratllat, si són els quatre empresaris que tots nosaltres podem pensar, diria que el 80% del sector turístic de les Illes Balears, hotel·ler, el tenen implantat

a la nostra comunitat autònoma, un 80% dels seus interessos i de la seva planta turística.

Per tant, Sr. Conseller, jo l'animaria, en els mesos que queden, que vostè, com a màxim responsable, per molt carregat de raó que estigui, si és que en té, té una gran responsabilitat que sobrepassa aquesta raó, i és intentar posar el màxim de pau i de tranquil·litat, intentar -encara que no estiguin d'acord amb la seva política- que les repercussions que açò pugui tenir de les seves declaracions siguin el menys impactants possible dins el món turístic. Perquè, que açò ho digués el conseller de Turisme, és molt més important que ho hagués dit qualsevol altre observador, si és que hagués observat aquest fet...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. El seu temps ha acabat. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo també li faré una descripció del que jo crec que són els fets. Què passava?, que mentre el Partit Popular servia uns interessos d'uns determinats empresaris no passava res. En aquests moments aquests determinats empresaris, aquest determinat grup petit d'empresaris, se n'adona que el Partit Popular ja no li servirà per guanyar les eleccions, comença a pensar que el Partit Popular no guanyarà les eleccions, i des del moment en què el Partit Popular ja és un instrument que no li serveix, és a dir, que la seva tropa que tenia en primera fila no li serveix, ells s'han hagut de posar a primera fila. Els coronels s'han hagut de posar a primera fila i per tant en aquest moment tenim uns senyors que actuen de tropa, que són coronels, i que efectivament han de fer renou al carrer.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

I.10) Pregunta RGE núm. 135/03, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a informes per a l'adquisició de Son Serra.

Passam a la pregunta número 10, RGE núm. 135, relativa a informes per a l'adquisició de Son Serra, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, es habitual en este parlamento hablar de urbanizaciones; es habitual hablar de urbanizaciones pero es un hecho inusual en este parlamento también que lo hagamos con olor a dinamita en lugar de a cemento fresco, y es que... Primero que nada tengo que dar la enhorabuena al Sr. Conseller por haber dinamitado este edificio que afeaba, ante los lamentos de otra gente que se quejará de ello, pero es que mientras el Govern dinamita, otras instituciones públicas en Baleares -eso sí, cada vez menos-

defienden las posibilidades de urbanización, como pasa en ses Covetes, acudiendo incluso a los juzgados para defender construcciones en lugares tan especiales como el que hemos dicho, gastando dinero público en exceso desde la primera peseta o desde el primer céntimo de euro.

La edificación de Son Serra recientemente dinamitada era un monumento representativo de la balearización. La dinamita ha sido la mejor decisión política, pero junto con esa decisión política hay una técnica, que es el precio que se ha de pagar para limpiar la isla de recuerdos de la etapa negra. Por esto, Sr. Conseller, le queremos preguntar qué informes técnicos utilizó la Conselleria de Turismo para la adquisición de la finca de Son Serra de Marina con el fondo de rehabilitación de espacios turísticos.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, els recordaré que els objectius d'aquesta compra era esbucar unes edificacions per eliminar un impacte visual sobre una zona de primera línia a una platja, impedir per sempre una nova edificació, és a dir, el que és un esponjament preventiu, i reconstruir el sistema de dunes que s'havia destruït en el seu moment. Per això es va fer una proposta a la comissió tècnica del Consell Assessor de Turisme, que va ser el primer informe tècnic que ens va dir que sí, que complia aquests objectius, es va passar a la interdepartamental, que va decidir que en funció d'aquest informe i l'opinió del consell insular i el Consell Assessor de Turisme considerava que complia els objectius, i a partir d'aquí es va fer una sèrie de consultes tècniques, una a l'Ajuntament de Santa Margalida, on es comprovava en primer lloc que era un solar urbà amb una llicència vigent i que no estava afectat per l'ANEI, amb una edificabilitat determinada.

En segon lloc es va demanar a Costes, i de les tres comunicacions que tenim de Costes no ens consta que tenguí expedient sancionador, no ens consta que hi hagi ordre de demolició ni paralització d'obres. En tercer lloc es varen demanar unes valoracions per veure si el preu que oferia el propietari era un preu que estava dins el mercat; efectivament es varen fer les valoracions i es va entendre que estaven dins el mercat, a pesar que posteriorment s'ha comprovat que d'aquestes valoracions els metres quadrats de solar no coincidien exactament amb el que s'ha comprat. Però a pesar d'aquesta informació, d'aquesta variació, en aquest moment es pot dir que s'ha cobert perfectament l'objectiu general d'eliminar un impacte i s'ha comprat l'edificació a un preu de mercat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Diéguez, no vol intervenir?

I.11) Pregunta RGE núm. 110/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a inversions fetes a compte de l'impost turístic a Son Serra de Marina i al Parc de ses Salines.

Passam a la pregunta número 11, RGE núm. 110, relativa a inversions fetes a compte de l'impost turístic a Son Serra de Marina i al parc de Ses Salines, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, que té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Perdó. Des de l'ecologisme veim amb moltíssima preocupació l'actuació de la Conselleria de Turisme, a la qual nosaltres donam suport fins ara, en aquesta matèria, entre altres coses perquè s'intenta dissimular com a esponjament preventiu allò que ha estat una mala gestió de govern. L'objectiu era bo, esponjar paisatgísticament, però si l'objectiu significa que en un lloc on la Llei de costes obligava el propietari a tombar, a enderrocar uns apartaments il·legals, no tenien per què pagar això. La manera com s'ha fet el peritatge jo crec que és un escàndol públic i un demòcrata el primer que hauria de fer és reconèixer aquest error. Això no es pot pagar.

En segon lloc, a Ses Salines s'ha comprat un terreny de 30.000 metres quadrats dins el parc, on hi ha un suposat projecte d'urbanització que la Llei de Ses Salines, de desembre del 2001, va desclassificar. Clar, l'equivalent d'aquests diners, 2,6 milions d'euros, equival exactament a tots els diners que té tot el Govern per gestionar els espais naturals de les nostres illes. Creu per tant, Sr. Conseller de Turisme, que està fet d'una manera impecable de cara a la utilització correcta dels fons públics i la manera com s'ha tramitat això, aquestes compres, i a la vegada en un dels dos casos demolició d'aquests edificis? O no s'hagués pogut fer una mica millor? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Diputat, en un dels casos, que és el parc de Ses Salines, la seva informació és absolutament incorrecta, perquè no s'ha adquirit ni s'ha iniciat el procés d'adquisició; s'ha fet una proposta al Consell Assessor i en aquests moments s'està en fase de recopilar documentació.

En el cas de Son Serra de Marina ja he dit que efectivament es compleixen els objectius. No es compra un edifici per tirar, sinó que es compra un solar amb una edificabilitat determinada, amb una edificabilitat que a més ens consta i consta a l'Ajuntament de Santa Margalida, i per tant aquí és el preu que es paga, l'edificabilitat d'un solar determinat. Els objectius es compleixen i el preu està dins el preu de mercat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Buades, té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

No m'agradaria haver-li de dir mentider, però li ho dic. En el Consell de Govern de dia 29 de novembre de l'any 2002, el Consell de Govern autoritza l'inici de l'expedient d'adquisició directa de la finca..., etc., de Ses Salines que li he dit. Per a aquesta finca no es poden pagar 100 milions de pessetes per a això. Vostè té autoritzada una compra que no té ni cap ni peus a costa de l'erari públic, i això s'ha de reconèixer i és la primera vegada que parl després de tant de temps.

En el cas de Son Serra de Marina ni tan sols està clar que la quantitat d'apartament que vostès diuen que han tombar ho fossin. Les 41 places resulta que són 17. Vostès només saben una part de la informació, i vostè reconeix que no tenien notícia d'altres coses, però la diferència entre tenir un govern competent i tenir un govern incompetent és controlar la situació. El que no es pot fer és entrar com un elefant dins una llanterneria, i això és el que han fet. El que ha de fer un governant competent és sotmetre's a un procés de transparència pública en el Parlament, en una comissió d'investigació, i començar a esbrinar si no hi hauria responsabilitats personals i polítiques per part seva, perquè ja li dic, el conjunt del que vostè s'ha gastat tirant els diners a Ses Salines i Son Serra de Marina equival a tots els diners que té la Conselleria de Medi Ambient i el seu govern en matèria de protecció d'espais naturals, i això no té nom, perquè estan jugant amb l'ecotaxa i, com li va dir el GOB, amb això no es juga, perquè molt han fet els ecologistes per introduir fiscalitat ambiental en aquesta terra assenyada com perquè vostè l'arruïni amb dues tirades de diners d'aquestes característiques. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, un inici d'expedient no vol dir que s'hagi comprat; per tant allò de mentider voldria que ho retiràs. No s'ha fet l'adquisició perquè és un inici d'expedient.

Segona. El que el preocupa a vostè és una cosa molt clara: jo ja no entraré en les qüestions, és a dir, les compres estan ben fetes, s'ha pagat el preu just; les compres estan ben fetes i s'ha pagat el preu just. A vostè el que el preocupa és que s'ha passat una legislatura enredant, això és el que el preocupa, i l'única mesura de calat i de projecció a nivell nacional i a nivell internacional ecològica ha estat l'ecotaxa, i vostè a l'ecotaxa efectivament li va donar suport però no ha estat el protagonista de l'ecotaxa, i vostè, si no és el protagonista de les coses, no li interessen, i això és una qüestió que durant tota...

(Remor de veus)

...la legislatura s'ha estat demostrant i s'ho hauria de fer mirar. També es pot ser protagonista des del suport i des del que és simplement el que es va donar en el seu dia, que és el suport a través d'un vot dins aquest parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

I.12) Pregunta RGE núm. 138/03, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a "Pla Ulises".

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 138, relativa a Pla Ulisses, que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. El ministre d'Interior va venir a presentar aquí un pla que per a mi li han posat un títol prou desafortunat, perquè al Sr. Ulisses, com tots sabem, li costà molt arribar a casa seva, va ser una completa odissea, i per tant posar un nom a un pla que pretén una certa eficiència en el control de la immigració il·legal em pareix poc encertat. Pitjor hauria estat posar-li Penèlope, de totes maneres, però bé, aquest tampoc no és molt adequat.

En qualsevol cas també sorprèn que es presenti en aquestes illes un control de fronteres, perquè les nostres fronteres estan prou controlades per via marítima i per via aèria i no tenim coneixement, almanco els mitjans de comunicació no ho han anunciat mai, de l'arribada d'embarcacions procedents del nord d'Àfrica. Per tant, possiblement és perquè feia bon temps i va venir aquí. En qualsevol cas potser hi ha algun motiu ocult que nosaltres desconexim, i per tant feim aquesta pregunta al Sr. Conseller per si ens pot aclarir alguna cosa, fins i tot sobre el nom, si també té alguna informació del perquè li han posat aquest nom. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespi. Sr. Conseller d'Interior, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, li he de dir que el Govern de les Illes Balears no té opinió respecte al Pla Ulisses, i no té opinió simplement perquè no se li ha traslladat i no ha tengut possibilitats d'accedir a aquest document o Pla Ulisses. Per tant, des del Govern de les Illes Balears ho hem reclamat, i amb un to seré els diré una qüestió: crec que avui, amb la praxi del dia a dia, no s'està fent gala d'aquest estat autonòmic, estat quasi federal, o l'estat de l'article 2 de la Constitució espanyola, en el sentit que hi hauria d'haver molta més coordinació, compartir més espais entre les diferents administracions.

Els he de dir que nosaltres, mentre esperàvem una resposta en matèria de seguretat pública que anava allargant el Sr. Acebes, ens vàrem veure en uns titulars de diari, va venir, va presentar un pla i al cap d'un parell d'hores se n'ha anat, i encara esperam la resposta.

Però ja que he fet esment a aquesta qüestió, li diré que el Govern de les Illes Balears continua interessat en parlar en matèria de seguretat pública amb el Govern de l'Estat, i per la preocupació, i ho feim sempre des de les institucions d'aquí, ho feim a les Illes Balears. Quan anam a Fitur o anam a altres espais el Govern de les Illes Balears, el seu president o qualsevol membre del Govern, només ressalta els aspectes positius, i he de dir que per exemple a l'última fira -ho dic perquè avui surt ha sortit a algun mitjà de comunicació alguna declaració d'algun membre del Partit Popular totalment incerta- el president del Govern de les Illes Balears només va fer declaracions dels valors de l'oferta turística de les Illes Balears, mentre que el president del Partit Popular posava pals a les rodes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Interior. Sr. Crespi, té la paraula. No vol intervenir?

I.13) Pregunta RGE núm. 145/03, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destitució del Sr. Joan Mayol.

Idò passam a la pregunta número 13, RGE núm. 145, relativa a destitució del Sr. Joan Mayol, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, des de la Conselleria de Medi Ambient en aquests moments hi ha tota una sèrie de projectes que es consideren, per part de la consellera Rosselló, importants i que s'han d'aprovar el més prest millor, com podrien ser el parc natural de la Serra de Tramuntana, com pot ser la Llei de biodiversitat o com pot ser la Llei d'impacte ambiental. De tots és sabut que tots aquests projectes i aquestes iniciatives que hi ha tant d'interès en què s'aprovin el més prest millor fan que hi hagi un mal "rollo" entre Els Verds i, en aquest cas, el PSM. Hi ha un mal "rollo", no hi ha diàleg, es miren com els fesols i es posen traves entre uns i altres. Uns diuen que ara Els Verds arriba el final de legislatura i estan ja fent una carrera electoral per veure qui és més verd, i dins tot aquest context es produeix la destitució de l'exconseller d'Agricultura, el Sr. Joan Mayol.

A nosaltres ens agradaria saber, Sra. Rosselló, quin motiu ens dóna vostè aquí per aquesta destitució. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sra. Diputada, això, com vostè sap perfectament, dins l'administració pública és un fet normal, que quan les coses es reestructuren, en aquest cas una direcció general, és evident que una plaça que és de lliure designació, si es considera que no s'ha de continuar endavant amb aquesta plaça o ha de canviar, això es fa. Això, per tant, és un tema de funcionament intern i que no té res a veure amb les qüestions que vostè ha plantejat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sra. Salom, té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí, Sr. President, moltes gràcies. Sra. Consellera, podria ser un tema normal segons de qui es tractàs, però resulta que es tracta de l'exconseller d'Agricultura, d'una persona de certa importància dins un partit com és el PSM, i resulta que, segons les nostres informacions, tot això es tracta del fet que és la darrera víctima de la Conselleria de Medi Ambient, i que vostè l'ha destituït simplement perquè aquest senyor pensa de diferent manera que vostè, i això només fa evidenciar una cosa: que el pacte de progrés la societat mallorquina sap que és intolerant, que el pacte de progrés és sectari cap a tots aquells que no pensen com pensa el pacte de progrés, i la destitució del senyor Mayol l'únic que fa és evidenciar que són sectaris també entre vostès mateixos, són intolerants respecte als seus socis de pacte quan pensen de diferent manera per un tema en concret, que és el de la Llei de biodiversitat.

Vostè no ha pogut pair certes qüestions que un partit com és el PSM ha fet a nivell intern, i per això l'ha destituït, i això només fa, Sr. President, evidenciar que el sectarisme del pacte de progrés...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. El seu temps ha acabat. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Salom, jo el que li he de dir és que vostè fa elucubracions mentals que res tenen a veure amb el tema, i li he de dir, a més, una cosa: aquest -diríem- cessament d'un funcionari, per altra banda li record que és un funcionari i per tant no és cap càrrec polític, s'hauria d'haver fet abans, i és cert que no s'ha fet en el moment idoni a causa que

s'ha interpretat per part, sobretot, del Partit Popular aquesta qüestió.

Miri, jo com a consellera tenc una responsabilitat, i és que funcioni bé la conselleria i, per tant, que hi hagi la gent més eficient en els càrrecs que estan precisament en lliure designació. Només per aquesta raó és per la qual en aquest cas un funcionari, vengui d'on vengui, sigui qui sigui, s'ha considerat que en aquest moment se n'anàs a fer una altra feina, que sé cert que la farà molt bé pels seus grans coneixements.

Per tant, Sra. Salom, no es mengi més el cap i pensi que senzillament, efectivament, aquesta elucubració mental que vostè fa la pot fer perquè s'ha donat en un moment en què hi havia una situació política una miqueta crispada, però res no té a veure amb qüestions polítiques, té a veure amb una qüestió purament de millorar la gestió i l'eficiència de la Direcció General de Biodiversitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Amb la seva intervenció queda substanciada aquesta pregunta i queda acabat el torn de preguntes.

II.1) Moció RGE núm. 5142/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament del món del trot i dels cavalls; derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3893/02.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és una moció, la 5142, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament del món del trot i dels cavalls. Aquesta moció està derivada del debat de la interpel·lació 3893. Per defensar la moció té la paraula durant 10 minuts el diputat Sr. Jaume Font, en nom del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en política moltes vegades només es pot demostrar qui realment té compromisos quan al final de tota una negociació és capaç de consensuar, capaç d'escoltar, capaç d'imposar alguns dels seus criteris, per què no?, i que al final hi ha un resultat o un paper com mentre s'ha arribat a un acord amb un sector o un altre.

Hi ha gent que té esperit dialogant i en canvi hi ha gent que, del diàleg, en fa una forma constant de fer parèixer que ell es preocupa de les situacions, però que la veritat és que si després grates un poquet darrere te n'adones que tot és figureria i ganes de parèixer que tu estàs molt preocupat per un sector, en aquest cas el sector del món del trot, el món del cavall, que jo crec que duim massa anys, ja, perquè en duim més de dos, dient, i tothom, si un agafa les hemeroteques i mira les televisions i els diaris veurà que tots els partits polítics, tots, tots, tots, deim que volem ajudar el món del trot, el món dels cavalls, i jo com a ciutadà intentaré sortir del que som ara com a polític i he de dir que, si tots estan d'acord que volen ajudar el món del cavall

i del trot, com així no ajuden el món del cavall i del trot? I jo crec que això és la gran pregunta que molts d'homes i dones del camp de Balears que tenen cavalls s'estan demanant: "Seran tan animals els polítics de dir el mateix i no ser capaços de plasmar-ho en un paper? Tindrà més cor el meu cavall o la meua euga que els 59 diputats de la Cambra del Parlament balear?"; m'hi fic a mi també. No, no és de rialles. És que allò que és trist és que ens riem de les persones que han cregut que hi ha tot l'arc parlamentari que està d'acord en donar una solució definitiva al trot.

Ara, mesos que han passat després d'aquella discussió de si "lotrotot" o no "lotrotot", que jo en això no hi entr ni ho discuteix, i que està aparcat un projecte, i que després d'aparcant aquell projecte es va dir que es rebria el sector, que encara no l'han rebut, han passat mesos. Es va comprometre el Govern a rebre el sector per arribar a un acord de finançació definitiva i estable; a dies d'ara encara no s'han reunit. Ara que no hi ha el tema de "lotrotot", sinó que el que hi ha és la voluntat -pareix- de tots els partits polítics de voler arribar a un finançament, el Partit Popular, a través de la interpel·lació que va presentar en el darrer ple abans de Nadal i aquesta moció conseqüència d'aquella interpel·lació, vol mirar si d'una vegada per totes les paraules passen a ser fets, sense posar -nosaltres no governem, estem a l'oposició i ho tenim clar-, sense imposar de cap manera com ha de ser el sistema, sense imposar de quina forma s'ha d'arbitrar el repartiment, però sí sol·licitant d'una vegada per totes que aquest parlament presenti en 15 dies, el Govern presenti en 15 en aquest parlament un sistema de finançament definitiu del món del trot i el cavall.

Creim que és bàsic, si volem que la gent cregui en els polítics, que arribem a una solució ràpida, que els incompliment que hi ha hagut fins ara per part del Govern, que han estat molts, passin a ser història i que allò que sigui important és l'acord a què arribi aquesta cambra.

Després hi ha una altra qüestió. Jo els vull posar dos exemples de dues coses; una que té a veure amb el partidisme que fan segons quin partits com Unió Mallorquina, i ho vull dir. Vaig assistir a un acte del món del trot en el qual vaig assistir com a conseller del Partit Popular al Consell Insular de Mallorca, hi havia altres consellers de diferents partits però, clar, em preocupa que hi hagi gent que quan va a actes d'aquests parli en nom d'Unió Mallorquina o d'un partit en concret dient que si li donen suport, a ella, -així de clar, eh?, és fort el que diré- hi haurà solució per al tema dels cavalls. Ningú no va dir res, tothom va quedar tan tranquil; a mi em va entrar mal de panxa, em va entrar mal de panxa perquè vaig pensar a veure si és necessari que tots els partits arribem a un acord i creguem de veritat en el món del trot, i aquells que venim de família de cavallistes -ja ho he dit qualche altra vegada- i que hem tengut qualche cavall que ha guanyat el Gran Premi, els Barceló, ens preocupa que el que hi hagi darrera això no és una creença que els cavalls siguin un sector estratègic d'aquesta terra, a nivell agrícola, i que només sigui un sector estratègic per aconseguir una rendibilitat política. Perquè, si és així, el Partit Popular baixa del carro d'un acord, baixa del carro d'un acord; si nosaltres governem passat el mes de juny, ja muntarem nosaltres la nostra proposta, però si realment, en

canvi, vostès, això és un petit *lapsus* d'un vespre on amb 800 persones un s'anima i sense voler diu el que no volies dir, el Partit Popular està devora la resta de grups que conformen el pacte. És important que, si pot ser, no manegem, ja ha bastat la tercera edat, no manegem ara els cavallistes.

I ho dic des de la convicció de cosa així, i estic content que hi hagi qualcú que la cua de palla se l'encengui, perquè és en aquesta trona, amb llum i taquígrafs, davant tot l'arc parlamentari, on les persones s'han de pesar: quants quilos fan, com són i què pensen. Però, perquè vegin que tot és una manipulació per part del govern del pacte, aquí varem denunciar a la interpel·lació, perquè vegin el poc que es creu en el món dels cavalls. No sé com fer-ho arribar a tots els cavallistes, però estic convençut que els cavallistes ja ho saben de quin peus ens calçam cadascun, n'estic convençut. Varem dir, fa dos mesos, que no estava pagat el Gran Premi del 2001 ni del 2002, on el Sr. Antich ha sortit amb la seva foto corresponent, en els cartells, als fulls, dient que el 2001 era l'any del trot, que el Govern balear pagava el Gran Premi; idò, escoltin, ni el Gran Premi del 2001 el Govern l'ha pagat, ni el del 2002. Això són evidències com les de Sant Thomàs, que demostrin clarament que tot el pacte, i aquí ja no hi fic tan sols un partit, tot el pacte utilitza el món del trot per a rendiment electoral.

La nostra moció és perquè vostès, ja que no han tengut la valentia d'aprovar, el conseller d'Agricultura, com ha dit, que reconeixia que era un sector estratègic, però a l'hora de votar vostès l'esmena del Partit Popular on posàvem 400 milions de pessetes per al món del trot en el pressupost, varen trobar que no era oportú, bé, la varen votar en contra. Era una primera opció que el Partit Popular els va donar a vostès per salvar la situació. Una vegada més, després que vostès no presenten cap iniciativa en aquest Parlament per trobar una finançació definitiva, el Partit Popular presenta la interpel·lació en el mes de desembre, els presenta avui, conseqüència d'aquella interpel·lació, aquesta moció, i els posa un document que si vostès el volen tallar, cosir, esborrar, afegir, el que vulguin, ho facin. Només d'aquesta manera, però clar, vostès, si fan qualche cosa, serà damunt una proposta del Partit Popular, no damunt una proposta d'Unió Mallorquina o una proposta del PSM o una proposta del PSOE o una proposta d'Esquerra Unida-Els Verds, no, damunt una proposta del Partit Popular, i jo sé que això cou. Menys paraules i més fets: diguin si estan d'acord amb aquesta o, si no, l'esmenin, que nosaltres estem disposat a donar-li suport.

Si realment tot el pacte creu en el món del trot, d'aquesta sala d'avui, de plens, no podem sortir sense un acord per unanimitat; si no, jo crec que s'ha d'acabar el diàleg entre el Govern i el món del trot fins que torni haver-hi eleccions, perquè serà quan serà digne i just perquè vostès no tenen la força suficient essent 31 diputats per donar solució al trot. El fet que no tenen la força, el que demostra que no tenen la força, tenen el número, però no tenen la força, demostrin que això és una carrera de veure qui és capaç de quedar-se amb més vots del món del cavall. I tal vegada, quan vulguem arribar a un acord, ja no quedaran ni cavalls ni cavallistes.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font, per la seva defensa de la moció, en nom del Grup Popular. Sr. Nadal, en nom del Grup Mixt, Unió Mallorca, té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Quan ha començat la intervenció del Sr. Jaume Font me sentit com encoratjat, perquè he dit: home, per una vegada el Partit Popular, en lloc de fer demagògia a un tema, pareix que vol arribar a acords; i quan he sentit les primeres paraules del Sr. Jaume Font, he dit: bé, aquesta és una proposta que, com a Unió Mallorca ens agrada, l'hem de votar a favor. Però m'estranyava, a mesura que el Sr. Jaume Font anava xerrant, anava intentant provocar els distints grups d'aquest Parlament per poder quedar-se ell tot sol, i dir i fer-se la víctima una altra vegada amb una moció presentada en aquest Parlament.

Però, intent reflexionar i no caure en la provocació del Sr. Jaume Font. Ja li vaig dir, dia 3 de desembre, en aquesta mateixa tribuna, en aquest mateix Parlament, que Unió Mallorca no havia canviat la seva postura davant el món del trot. Nosaltres, que no som com altres que varen tenir 16 anys per arreglar-ho i no ho arreglaren, no, nosaltres, aquesta legislatura varem fer una proposta concreta i amb aquesta proposta ens sentim compromesos. I ja ho vaig dir dia 3 de desembre: Unió Mallorca donarà suport a les propostes que vinguin des del sector del trot, per tal de donar un sistema de finançació al trot estable i definitiu. I les propostes que s'han presentat a distints mitjans, nosaltres hem dit que hi estàvem d'acord, i hi estam d'acord perquè trobam que el trot té molta importància per a aquestes illes i, en especial, per a aquesta illa de Mallorca; i nosaltres li volem donar i li volem reconèixer, no com a un esport autòcton, sinó, a més, té molta importància per a l'agricultura i la ramaderia. I nosaltres creim que és un sector a protegir i a fomentar, i no és un sector que ha de viure de les ajudes, a subvenció que a un moment determinat, amb la iniciativa d'uns o dels altres es pugui aprovar aquí, no, s'ha de cercar un sistema estable i definitiu perquè, per ell mateix, es pugui defensar; un sistema, com n'hi ha d'altres a Europa; un sistema que no depengui de les ajudes, com diuen en el sector, de l'almoina que els puguin donar altres. I això sense menysprear altres esports: els altres esports també han de tenir una finançació apropiada, i en el Consell de Mallorca, que estam compromesos amb el trot i que gastam unes quantitats importants cada any, volem alliberar aquestes quantitats trobant un sistema de finançació del trot per poder donar als altres esports, perquè creim que també han de tenir una finançació estable i definitiva.

Nosaltres, Unió Mallorca, a la vista de la moció que havia presentat el Partit Popular, pensàvem donar-li suport; a la vista d'aquesta moció: "El Parlament de les Illes insta el Govern a desbloquejar la situació en què es troba el finançament del món del trot i del cavall. Així mateix, el Parlament de les Illes insta el Govern que, en el termini de

quinze dies, presenti un sistema de finançament definitiu del món del trot i del cavall". És una proposta que li podem suport, de fet és una proposta molt semblant a una altra proposta que aquí va presentar Unió Mallorca i que va tenir el suport unànime de tota la cambra, i nosaltres li podem donar suport. A mi l'únic que me crida l'atenció d'aquesta proposta, i jo apello a les paraules del Sr. Jaume Font, és el termini de quinze dies; pareix feta una proposta per poder dir que el Govern ha incomplert. Sigui vostè generós, Sr. Jaume Font, sigui vostè generós i canviï els quinze dies per seixanta dies, i nosaltres, Unió Mallorca donarà suport a la seva moció aquí, avui. I el termini de seixanta dies ens sembla que és un termini raonable perquè el Govern pugui elaborar el que hagi d'elaborar i pugui presentar una proposta.

No contestaré les provocacions, no entraré a les provocacions, no tenc cua de palla, bastaria comparar els setze del Partit Popular amb els tres anys de responsabilitat d'Unió Mallorca en el Consell de Mallorca per poder comparar. I els ciutadans, al final, tenen la darrera paraula. Tengui clar, Sr. Jaume Font, que la gent d'aquesta illa, que la gent de les Illes, que els homes i dones que viuen en aquesta illa, siguin del món del trot, siguin del món del cavall, siguin pagesos, el que no són és beneïts, no se'ls pot enganyar amb quatre paraules a una tribuna; ells saben ben cert i tenen ben clar el que han de fer i quan cada quatre anys decideixen en el Parlament, decideixen sabent el que decideixen, i no s'equivoquen mai, ens agradarà o no ens agradarà, però no s'equivoquen. No els faci de menys els ciutadans, a mi m'ofèn quan diu aquestes coses, jo hi crec en els mallorquins i mallorquines, jo hi crec en els ciutadans que viuen en aquesta illa, i no crec que les paraules ni d'uns ni dels altres serveixin per enganyar uns i altres.

Com ja li he dit, Sr. Font, nosaltres, si vostè és generós i canvia aquest termini, donarem suport a la seva proposta. I si no, votarem en contra de la seva proposta, per la seva intransigència, dient ben clar que estam a favor absolutament del que diu la proposta, menys en el tema del termini. I repetiré el que vaig dir dia 3: i si no, nosaltres en el nostre programa electoral, que ben aviat estarà finalitzat, durem ben clarament, perquè ho sàpiguen tots els ciutadans, el compromís a donar suport a aquesta proposta i els ciutadans, el dia de les eleccions, decidiran si volen tenir un sistema o si volen tenir-ne un altre.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal, en nom del Grup Mixt, Unió Mallorca. Sra. Vadell, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Quan el mes de desembre es va produir la interpel·lació en aquest Parlament sobre el

finançament el món del trot, ja vàrem manifestar la nostra postura a favor que es trobàs una solució definitiva. D'aquest tema ja vàrem dir que se n'havia parlat molt i que s'havien creat moltes expectatives i és per això que ja s'havien d'adoptar solucions que fossin satisfactòries per les dues bandes, que s'establís el diàleg i que s'establís aquest tipus de finançament definitiu que tan necessari és per al món del trot i per a tot el món que l'envolta.

Hem interpretat, per la intervenció del Sr. Font, que està disposat i està obert a qualsevol tipus de solució i a qualsevol tipus d'esmena a la seva proposta. Nosaltres crec que recollim l'esmena *in voce* que ha fet el Sr. Nadal, perquè la creim raonable: el termini de quinze dies ho trobam curt, tal vegada el Govern no està en condicions d'establir aquests contactes i aquest diàleg amb el món del trot, i consideram raonable que aquest termini s'allargui. Estam totalment d'acord amb l'esmena: que s'ha de trobar el finançament definitiu, que s'ha de trobar un sistema satisfactori, i creim que és raonable que el termini s'allargui a seixanta dies, tal i com ha dit el Sr. Nadal, que recollim la seva esmena.

Esperam que el Sr. Font compleixi la seva paraula i admeti aquesta esmena que s'ha fet en aquesta tribuna, i per tant, per part del PSM, també tindrà el nostre suport. Donam suport, per tant, a aquesta proposta, amb l'esmena que ha fet el Sr. Nadal.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell, per la seva intervenció, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Salvador Cànoves, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. En primer lloc, el que ens crida l'atenció d'aquesta moció és la desgana del redactor de no introduir una exposició de motius i prescindir d'aquesta, oblidant aquesta tradició parlamentària que normalment s'acompleix. Nosaltres creim i seguim pensant, a pesar de les bones paraules del Sr. Font, que també hem de recordar i les hem de complementar amb les de la interpel·lació, que estam aquí davant una moció de baix pelatge que l'únic que cerca avui, més hàbilment que l'altre dia, és a dir, cercar una divisió dins els grups que conformen o que donen suport al pacte.

Es parteix en aquesta moció d'una premissa falsa: que existeix un bloqueig al finançament del trot i del món del cavall. I això no és exacta, tal com es planteja, des del nostre punt de vista. Nosaltres creim que la salut del trot a les Illes Balears és la millor en aquests moments de la seva història. Les Illes Balears són, sense dubte, la regió europea amb més cavalls per habitant, un de cada tres criadors de cavalls d'Espanya és de Balears; per número de curses anuals en proporció al nombre d'habitants, les nostres Illes se situen el capdavant d'Europa, i triplicam a Suècia, que ocuparia el segon lloc. Hi ha més de mil cavalls en competició la immensa majoria dels quals són

nacionals que, a més, han arribat ja a tenir la categoria de grans cavalls, i han competit a França, alguns amb resultats més que dignes. Les marques de velocitat també es van superant any rera any. Mai, dins la història del trot balear, hi ha hagut tants de grans premis i tan importants, des del punt de vista econòmic, en els hipòdroms. Mai les institucions públiques d'aquestes Illes havien invertit tants de doblers en la millora de les instal·lacions. Encara que les xifres són de difícil càlcul, el món del trot gira anualment més de mil milions de pessetes, 6 milions d'euros, entre les despeses de manteniment de cavalls i compra de nous exemplars.

Avui per avui, les curses en el trot enganxat ja no són el mitjà que utilitzaven a principi de segle molts de pagesos per obtenir uns ingressos extra en els seus dies d'esbarjo o de descans. Molts de grans empresaris d'aquestes Illes dediquen part de la seva fortuna a aquesta activitat; són de tots conegudes les grans quadres amb pistes privades per a l'entrenament i la cursa i a les que s'alberguen cavalls el preu d'adquisició dels quals és fàcilment superior als 60.000 euros. L'assistència de públic a les curses cada vegada és major: en un gran premi es pot arribar a comptar amb 15.000 espectadors, la meitat dels quals són els que acull l'hipòdrom de Vincent, a Paris, en el Gran Premi d'Amèrica, entre els quals no falta, tot s'ha de dir, mig miler de ciutadans nostres que s'hi desplacen per veure aquesta gran carrera.

Per tot això, i més que podríem afegir, resulta innegable que el trot a les Illes Balears es troba en un bon moment, de manera que no es pot parlar amb seriositat que el trot estigui en crisi, ni molt manco. No és aquest el problema, i qui digui el contrari no té ni idea del que parla, i això ha estat gràcies, en gran mesura també, al suport de les institucions públiques. Tampoc no és cert, i vostè avui hi ha passat un poquet per damunt, que ha dit que la Conselleria d'Agricultura hi estaria d'acord perquè, en definitiva, pot ser la solució també del món agrícola, no negarem, com va dir en el seu dia el conseller, que incideixi en el món agrícola, això és una veritat com un temple; però que no hem d'enganyar els pagesos, no és la solució. El fet d'augmentar els doblers en el món del trot i del cavall no significa que s'incrementi el consum de pinsos per part dels cavalls, el que significaria, i tothom ho sap, seria un augment en la qualitat dels cavalls que competirien, però el nombre de cavalls no creim que augmentàs. En lloc d'adquirir cavalls a 25.000 euros, s'adquiririen cavalls a 50.000 euros.

Miri què ha passat en el futbol; en el futbol, amb l'increment de finançament pels drets de retransmissió televisiva, com a conseqüència no s'ha disparat el consum d'hamburgueses per part dels futbolistes, això no ha passat; és a dir, el que ha passat és que el preu de la fitxa dels futbolistes sí que ha augmentat, però els futbolistes, a les categories superiors, són els mateixos en nombre. Ara bé, significa el que acabam de dir que el trot compta amb bastants recursos econòmics? No. Igual que qualsevol altre esport, sempre fan falta, són necessaris més recursos econòmics; fins i tot el Real Club Esportiu Mallorca, institució que maneja probablement el major pressupost esportiu de la nostra comunitat autònoma, a pesar que estigui administrat amb rigor i amb escasses alegries, s'ha de dir tot, necessita més doblers i té dificultats econòmiques. I què no dir

també de les divisions del futbol base, que forma milers i milers de nins amb poc més que l'esforç dels pares i un parell de rifes de Nadal? I si això diem del futbol, que és l'esport rei i amb millor mitjans, què no direm de la resta d'esports d'aquestes Illes Balears?

Per això, plantejar, com planteja el Grup Parlamentari Popular, que existeix un problema de finançament en el món del trot i que el Govern ho ha de solucionar de forma definitiva i immediata és un sarcasme de cara a tots aquests pares i mares i voluntaris que, amb molt d'esforç i dedicació, mantenen el pes del finançament de l'esport balear. Però el Grup Parlamentari Popular ens demana, ni més ni manco, que amb quinze dies, en un termini de quinze dies, solucionem el finançament definitiu, definitiu, i subratll definitiu, del món del trot i del cavall.

En primer lloc, li he de dir que a cap esport existeix un sistema de finançament definitiu, entenent com a tal que sigui autosuficient per al manteniment del mateix, sobretot quan es tracta d'un esport de caràcter professional, com ho és el futbol o com ho és el món del trot. Miri, com a exemple, el futbol va rebre, i vostè ho sap, una injecció de milions extraordinària, amb motiu de les disputes per als drets televisius, a penes fa tres o quatre temporades. Gràcies a les televisions els doblers plogueren damunt el món del futbol. Era el sistema de finançament definitiu? Uns pocs anys després, el Real Madrid viu gràcies a negocis immobiliaris; al Barcelona no li arriba per pagar l'acomiadament d'un entrenador; l'Atlètic de Madrid no paga els traspessos al Mallorca; el Betis es dedica a endossar pagarés de mala fe, per sobreviure i, a més, el president té una inspecció d'hisenda; el Racing es ven al millor postor, o hauríem de dir impostor, en aquest cas; no hi ha cap equip que cobreixi el seu pressupost, a pesar d'una injecció important de doblers dins el món del futbol en aquests moments no hi ha cap equip que cobreixi el seu pressupost. Aquest sistema, un sistema de finançament definitiu en l'esport, no existeix ni existirà mai. I en l'esport professional és una quimera perseguible per il·lusos.

Malgrat tot, poden existir i existeixen sistemes per obtenir més recursos i cada esport s'afanya a trobar els seus. I en el trot, en altres països, no hem d'inventar el Mediterrani, a altres països s'han trobat les diferents fórmules de travessa hípica. A les Illes Balears la travessa funciona dins els recintes dels hipòdroms, però no fora d'ells. A ningú se li escapa que el nostre grup va ser pioner en la proposta de la creació d'una travessa hípica i que és la postura que avui defensam, no de forma tancada, perquè estam oberts a un debat i estam oberts a arribar a acords, però sí que és la nostra postura de partida d'una forma coherent. La defensa d'un sistema d'apostes, però encara som plenament conscients que no basta la implantació d'unes apostes externes perquè aquestes constitueixin una ajuda econòmica estable, fa falta la difusió pública de les regles de les curses; garantir la serietat en el joc; antidopatge; formació de comissaris; jutges des de la cursa; homogeneïtzació de normes dins els hipòdroms; donar a conèixer i popularitzar els cavalls que competeixen.

Ara bé, no es demani que amb quinze dies trobem una solució, i molt manco definitiva, que no existeix. Des de l'any

410 abans de Crist, des què es coneix la primera carrera a trot enganxat a Olímpia, ningú no s'havia atrevit a dir mai que hi pogués haver un sistema de finançament definitiu del trot, ni molt menys de qualsevol altre esport. Vostè sap, Sr. Font, que en Mateu Tianet va entrar l'any 1935 en el primer Gran Premi que es va celebrar en aquesta terra, va entrar el primer cavalcant un poltre que va passar a la llegenda, n'Amilcar, de nom cartaginès; jo li deman que si la propera vegada pensa formular, redactar una moció, ho consulti a n'Amilcar que segur que li sortirà molt millor.

I quant a la proposta que ha fet el Grup Parlamentari Mixt, a través del seu portaveu d'Unió Mallorquina, jo li he de contestar que també el nostre grup, sense renunciar als nostres posicionaments, que han quedat clars a través d'aquesta intervenció, no d'una manera tancada, sinó d'una manera oberta, no ens sembla malament votar a favor de la transacció que proposa, sempre i quan l'accepti el Grup Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cànoves, en nom del Grup Socialista. El Sr. Font, té la paraula per contradiccions, durant cinc minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Si li pareix bé, començaré amb una nota un poc simpàtica: jo, quan he vist el Sr. Cànoves aquí, i que vostè ha xerrat del futbol, no crec que hi hagi cap cavallista ni cap persona relacionada amb el món del trot que vulgui que el comparin en cap moment al futbol, cap, primera qüestió. Segona qüestió, és l'esport nacional o no és l'esport nacional? Si aquesta premissa la tenim clara, tots els altres disbarats que ha dit vostè respecte del futbol i dels altres esports no tenen res a veure; perquè el que vostè ha dit, jo estic d'acord amb vostè: és a dir, bona seria que la resta no poguessin tenir cap tipus d'ajuda, però no parlem d'això. És un sector estratègic o no és sector estratègic? No soluciona el problema del camp, per l'amor de Déu, ningú ho ha dit mai; però si un té el cap estructurat en com funciona el camp a Balears, sap que és una cosa trossegada, petita, de distints sectors; i sap que hi ha un parell d'hortalisses i un parell d'ametlles i un parell de lletugues i un parell d'això, clar, però això és qüestió de dur-ho dins el cap; si no hi tens el cap dius el disbarat que han dit en aquesta tribuna respecte de si nosaltres diem que és un sector estratègic que salvarà l'agricultura. Això és fals, no ho ha dit ningú mai. L'únic que intenta ficar el dit dins la nafra de què això sigui així són vostès, el PSOE.

Sr. Cànoves, vostè avui ha sortit com en Van Gaal els dies que sempre anava *negativo*, però resulta que al final proposa *positivo*. És a dir, Sr. Cànoves, pensi que a Van Gaal ja l'han engegat, ho pensi, i les seves propostes són per espantar-se, així com les planteja, per espantar-se.

Vostès són pioners. Molt bé, pioners d'un fracàs, que tots li donarem suport; m'estim més no ser pioner de res i donar suport a qualche solució bona del que sigui que no ser pioner,

posar en marxa una travessa que la va resoldre, la va posar en marxa el Partit Popular, com a govern, perquè va ser un mandat d'aquest Parlament, però que el Sr. Mesquida l'ha haguda de llevar perquè no hi va haver ningú que s'hi presentàs; per ser pioner d'això, val més no proposar res, Sr. Cànoves, la realitat és la realitat.

Nosaltres volem una solució per al món del cavall, en general, de les quatre illes, i a Mallorca, tant per a Palma com per a Manacor; no volem que hi hagi discriminació entre cavallistes.

Sr. Nadal, vostè se sentia encoratjat primer i després no, i vostè ens ha dit que nosaltres ens hem fet la víctima, jo personalment; no s'equivoqui, la víctima d'aquest tema són els cavalls i els cavallistes, no som nosaltres. Vostè me diu que UM no ha canviat; me pareix molt bé que UM no hagi canviat, a l'hora de votar li garantesc que no ha canviat, vostè a l'hora de xerrar pot ser que tampoc no hagi canviat, però a l'hora de votar no ha canviat tampoc, no ha canviat. Ah, i li vull dir una cosa, Sr. Nadal, perquè a Unió Mallorquina li han de posar les coses clares: vostès varen governar nou anys amb el PP, nou anys, del 83 al maig del 92; del 92 al 93 és ver que va governar el Partit Popular, sols al Consell; ja està bé que només siguin vostès que han fet coses per al trot: qui va comprar Son Pardo va ser en temps del Partit Popular. Que vostès han fet coses, i Unió Mallorquina, -ho dic perquè...

(S'escolta una veu de fons)

... totalment d'acord, no, no, del 95 fins a la data qui governa en el Consell és el pacte. No ens equivoquem, què és això de donar tantes culpes a uns i a l'altre?

Miri, Sr. Nadal, ajudes estables i definitives, però sempre enganxades a la part que pot fer en tema agrícola. Jo no li donaré la fórmula, perquè aquesta és del Partit Popular i la presentarem quan l'haguem de presentar, però la tenim molt clara, perquè no passi el que el Sr. Cànoves, no entrem en una guerra amb d'altres federacions o altres coses, perquè si es planteja només com a esport anam equivocats. Estaria d'acord amb vostè.

Després, una qüestió més que m'agradaria dir: vostè me diu que quinze dies són pocs; aquesta moció du entrada dins aquest Parlament més de cinquanta dies; aquest debat d'un finançament estable del trot du més de dos anys; si volen i tot els podem donar sis mesos. Perquè al final, donar sis mesos o donar seixanta dies per a nosaltres no hi ha cap problema. Si tant els coïa a vostès, per què no la varen presentar? Hagués estat meravellós que l'haguessin presentada vostès. Però no l'han presentada. Qui ha estat pioner, Sr. Cànoves, vostè? Eh? No, no, el Partit Popular; no, Jaume Font no, el Partit Popular. Per què no proposaven això fa cinc mesos vostès? Per què?

(Remor de veus)

No, l'estat de comunitat no té data.

Després hi ha una altra qüestió, Sr. Cànoves, que m'agradaria dir-li un parell de coses. Vostè diu que nosaltres hem presentat aquí una proposició amb desgana; Sr. Cànoves, s'ha de xerrar més, s'ha d'argumentar més, s'ha d'il·lustrar més? Sr. Cànoves, no s'equivoqui, vostè me diu que el trot no està en crisi; miri, vostès no paguen un sol premi dels que deuen, ni un sol premi. Com pot ser mai, que hi ha el president aquí ara, que no hagin pagat, i els ho hem dit ja aquí en veu alta, i que no hi hagi hagut una cridada al Sr. Mesquida? Mirau de passar comptes, ni el Gran Premi del 2001, ni el Gran Premi del 2002, i vostè me diu que vostès són sensibles? Vostès no són gens sensibles a això; poden demostrar davant els mitjans de comunicació, que controlen perfectament, que vostès estan molt preocupats per això. No s'enfadin, que jo també he hagut de sofrir, jo i el meu partit, tot això; i és el joc, i jo l'accept, però almenys no s'enfadin, i resulta que a vostès els sap greu, però, la veritat, no paguen. En canvi, els posaran la carxofa davant i diran: nosaltres som els que defensam el trot i nosaltres ajudarem el trot; això és fal·làcia i mentida.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, vagi acabant.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Vaig acabant, Sr. President. Miri, la crisi la provoquen vostès quan no paguen. Miri, una altra cosa important, i acab, Sr. President.

Sr. Cànoves, vostè ens ha donat una passada de mil dimonis, però al final votarà a favor. Per què votarà a favor? Perquè tenim raó, Sr. Cànoves. La prova és que el PSOE no dóna a ningú una passa d'avantatge, si pot, ni una passa.

Nosaltres acceptam l'esmena *in voce* que ha fet el Sr. Nadal, que en lloc de quinze dies siguin seixanta. Però vostè, Sr. Cànoves, després d'haver-nos clavat l'arrambatge i dir el que fa sempre el PP, haurà de venir a les nostres, s'haurà hagut de posar de genollons a una proposta del Partit Popular,...

(Remor de veus)

..., sí, sí perquè vostè ha volgut dir aquí que nosaltres érem uns castigadors, que no estimàvem el trot, que hem estat un desastre. I per què es posa, idò, devora nosaltres? No s'hi posi, passi gust, la democràcia el que té és que vostè pot passar gust.

(Rialles i remor de veus)

Sí, clar que sí, miri el Sr. Grosske si en passa de gust, i el Sr. Ramon, i ..., i me pareix perfecte. Sí, vostès se'n riuen, però la veritat és una: que, després de posar-nos aquí verds, vostès votaran a favor, i si no, ja veuran, i m'agradaria, president, que es votàs, no per assentiment, que surti ver, que surti; votaran a favor d'una proposta per un finançament estable per al món del trot a Balears que serà proposta del Partit Popular.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

(Enrenou i remor de veus).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font, per la seva intervenció. Si ho he entès bé, la proposta no hi ha transacció de sis mesos, sinó que és de seixanta dies, no?

EL SR. FONT I BARCELÓ:

... (...) el Sr. Nadal.

EL SR. PRESIDENT:

Ah, bé, no, com ho he sentit a la tribuna. Bé, perquè no es pugui dir que les relacions entre el Sr. Font i el President del Parlament no són tot allò bones que han de ser, encara que no sigui d'economia processal, procedirem a la votació d'aquesta votació.

Senyores i senyors diputats, poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: 56 vots a favor. En conseqüència, queda aprovada la moció presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament del món del trot i dels cavalls.

II.2) Moció RGE núm. 5179/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb la publicitat institucional; derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3736/02.

Passam a la moció 5179, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb la publicitat institucional; derivada aquesta moció del debat de la interpel·lació 3736. El Sr. Huguet Sintes té la paraula per defensar la moció. Perdó, el Sr. Huguet Rotger.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt Honorable Senyor President del Govern, aquesta moció, com tothom sap, deriva d'una interpel·lació que va posar final a l'anterior període de sessions, en relació amb la publicitat institucional. Després d'aquella interpel·lació, el nostre grup es va plantejar de fer una moció que fos realment assumible per la gran majoria d'aquesta cambra, si més no pel que fa referència al punt primer i al punt segon; després parlarem del punt tercer, que seria l'argumentació, una vegada més, del desgavell que nosaltres entenem que hi ha en tot el tema de la publicitat.

Sí és ben cert, Sr. President vostè no ha estat aquí, que avui supòs que la notícia del Parlament i la notícia d'aquest plenari ja està a les rotatives i per tant tot el que puguem dir aquí ja interessa poc, o sigui, avui, des del moment que es qualifica els representants del sector turístic com a autèntics coronels i tropa que hi va darrera i des que es diu que l'única política mediambiental que ha fet el seu govern ha estat l'ecotaxa, jo crec que ja poca cosa més hi ha a dir, els diaris demà n'aniran plens d'açò, no? Però crec que estam davant un tema que és interessant i que és un tema que ens hem de prendre amb

tranquil·litat i que és un tema amb el qual tots ens hi sentim compromesos. I Vegi, Sr. President, i perdoni que li faci tanta insistència i referència a vostè, en aquesta moció una proposta constructiva, sobretot en el primer i segon punt, el tercer també ha d'admetre, perquè vostè, com a bon demòcrata, segur que ho admet, que sigui un posicionament polític de reprovació a la política publicitària que vostès han dut i que, per tant, no tenc cap esperança que aquesta, la tercera, prosperi, com és obvi; però és responsabilitat també dir-ho.

Per què dic que el primer punt i el segon crec que podem tenir el suport? Perquè el primer punt fa referència ni més ni manco que al compliment, i llegiré textualment, d'un compromís de govern que vostès van adquirir al seu pacte, signat per totes les forces polítiques i que, a més a més, vostè personalment es va comprometre que entraria en aquesta cambra abans que acabés la legislatura. I per què tenim fundades esperances que aquest primer punt també prosperi? Perquè nosaltres sabem que Esquerra Unida, per boca del Sr. Grosske, és un partit de paraula, i que, per tant també ha exigit públicament el compliment, i jo no he fet res més que transcriure, entre cometes, aquest compromís públic i publicitat. Perquè vostès diuen, en el punt primer de regeneració democràtica i impuls autonòmic: aprovar i remetre al Parlament una llei reguladora de les subvencions que desenvoluparà els principis d'objectivitat, publicitat, concurrència, igualtat i transparència; bé, doncs, el primer punt li demana açò, que presenti aquest projecte de llei que vostès s'han compromès i que jo li acab de llegir textualment, per tant, més argumentació que aquesta crec que no importa donar-ne.

En el segon punt, per què creim que també ha de tenir el suport d'aquesta cambra? Mirin, perquè els primers que van denunciar la similitud entre la campanya del Govern balear i la campanya del Partit Socialista també va ser un soci de govern seu, també Esquerra Unida-Els Verds i que, per tant, va trobar que açò era immoral i que el que s'havia de fer era retirar. Nosaltres, fent cas a aquesta petició, i perquè també hi estam d'acord, el segon punt diu: El Parlament de les Illes Balears insta el Govern balear a retirar la campanya "Tots junts ho feim possible", que és la similitud que té amb la campanya publicitària efectuada pel PSOE, "Tres anys de progrés", també entre cometes. I per què creim que tenim fundades esperances? Perquè també podem llegir la intervenció que va fer un digne representant d'Esquerra Unida dins el Consell Insular de Mallorca quan es tractava aquest tema a la passada legislatura, i que li estalviaré, la moció del Grup d'Esquerra Unida referida a les campanyes publicitàries del Consell Insular de Mallorca, per tant no li repetiré els arguments, açò vostès mateixos ho poden tenir.

I per què consideram que a hores d'ara vostès actuen d'una manera irresponsable en tot el tema publicitari? Perquè hi ha campanyes publicitàries que costa més la campanya que no realment la realització que se'n fa. Si se'm permet una broma, fa pocs dies ha sortit de la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transport que es publicitava la producció "Creativitat, realització, producció i difusió del transport públic a les Illes Balears" en el tema dels autobusos, ni més ni manco, que jo m'ho he hagut de mirar dues vegades per veure si era

que hi havia un zero de més, de 289.000 euros, és a dir, 48 milions de pessetes aquesta campanya. Miri, jo li puc assegurar que costa més la campanya que pintar tots els autobusos que vulguin pintar d'aquest color i d'açò, que està molt bé, costa més la campanya de dir hem pintat els autobusos, costa més la campanya. Açò a un moment que deim que hi ha crisi, a un moment que deim que hi ha necessitats socials, a un moment que deim que es gasta poc en el manteniment i protecció de parcs públic; crec que, com a mínim, ho podem qualificar d'irresponsable o de falta de solidaritat amb els sectors menys afavorits.

Vol dir el Partit Popular que no s'han de fer campanyes? Sí, sí que se n'han de fer, però les campanyes que calguin, que informin i que realment donin als ciutadans l'oportunitat de saber què es fa i com es fa. Perquè mirin, senyors consellers, i aquí vendria la reprovació, en certa manera, que encara està molt més fundada després de tenir a les nostres mans la primera entrega de "Tots junts ho feim possible", això és la primera entrega de "Tots junts ho feim possible"; si tots nosaltres haguéssim de dir la veritat i ens posessin la màquina aquesta que solien posar que detecta, segons diuen, jo no ho crec, però segons diuen, que detecta la mentida: quants d'aquesta cambra s'han llegit aquest fullet, quant s'ho han llegit des del principi fins al final? Quants? Quants han estat capaços de fer una anàlisi real de totes les dades que hi ha aquí i sobretot de les que no hi ha i sobretot de les que no hi ha? Quants? Quants han estat capaços de detectar si realment la informació que apareix aquí és fidedigna o no és fidedigna o està esbiaixada? Quants?

Miri, jo no entraré en proves; quan he acabat de fer l'anàlisi d'aquest fulletó un podria arribar a la conclusió, si un ha de frivolitzar, que no és la meva intenció, que aquest govern està dins una comunitat on els ciutadans no saben on són, on els ciutadans no tenen criteri i on els ciutadans s'equivoquen permanentment, any rera any, a unes eleccions. Perquè clar, un que ve de fora i agafa aquest fulletó institucional, aquesta primera entrega, i resumeix que en aquesta comunitat des del 83 hi ha dos (...): *la nada y el todo*; o sigui, aquesta comunitat que es titula democràtica, i que ho és, els ciutadans, democràticament, s'han volgut instal·lar durant setze anys a *la nada*, amb un govern que no ha fet absolutament res; i que ara, aquests quatre anys, estan instal·lats a un govern que ho ha hagut de fer tot. I que els ciutadans, quan van elegir aquest govern que hi havia, que no havia fet res, ho van compensar amb minúcies, amb 28 diputats, amb quasi el 50% de l'electorat, i que tota la resta, per poder-ho fer tot, s'han hagut de sumar un rera l'altre, perquè per si mateix un grup parlamentari tot sol no podia.

Jo crec que açò és un atemptat contra la intel·ligència. Si vostès me diuen que açò és una política que fa la majoria de govern de donar informació, jo diré que sí; però no crec que vostès me puguin treure una publicació d'aquestes característiques a cap altre lloc, no crec que ho puguin fer, i si ho fan jo assumiré la quota de responsabilitat que ens pertoqui; perquè açò no és una informació al ciutadà, açò és una comparada esbiaixada, mediatitzada, subjectiva, de bons i dolents, cosa que no s'ha de fer; perquè si vostès han de

publicitar la política de treball o la política social o la política de medi ambient o la política educativa o la política de turisme ho han de fer amb la política que vostès fan, i açò no es reflecteix aquí. Però el que és més greu no són les dades que aquí venen publicades, sinó els silencis. Ni una sola dada comparativa del món turístic d'abans a ara, ni una; ni una sola dada del producte interior brut d'abans a ara, ni una; ni una sola dada de llocs de treballs destruïts d'abans a ara, ni una, ni una, ni una, ni una. Si estan tan bé i tan segurs hi havien de ser. Per tant, de què parlem, senyores i senyors diputats?

Parlem que vostès de la desinformació, que no m'atrevesc a dir mentida, n'han volgut fer virtut i que de la campanya publicitària han fet el seu *modus vivendi* a l'hora de voler vendre la inacció moltes vegades del Govern. Tant és així que hi ha publicitats que són realment curioses, per exemple, un agafa l'avió, arriba aquí, agafa un mitjà de comunicació i agafa -i acab, Sr. President, li promet que acab tot d'una-, i agafa, perdonin vostès un moment, sé que ho tenc, bé, és igual, agafa una pàgina publicitària d'aquestes on hi ha fet per ordinador l'hospital d'Inca, hi l'hospital d'Inca, i llegesc, diu: només ens falta el nom. Va bé açò, és igual, a mi el nom m'és ben igual, però si som a Inca que m'operin, que m'examinin, no, no, la informació és que només falta el nom. Bé, vostès mateixos, jutgin a veure si aquesta publicitat que han fet és tendenciosa, manipuladora i enganyosa, que són similis un amb l'altre. I tot açò pel mòdic preu en aquests anys, avui ja superat, de més de 4.000 milions de pessetes; jo crec que açò és el que justifica el punt tercer de la nostra moció de reprovació a aquesta política.

Els altres dos punts, el punt primer i el punt segon no és res més que posar negre damunt blanc el compromís del president de la comunitat, davant aquesta cambra i pactat, i negre damunt blanc el que Esquerra Unida també s'ha compromès en públic que donaria suport i va denunciar.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet, per la seva intervenció en nom del Grup Popular. Grups que vulguin intervenir? El Sr. Grosske, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El primer que voldria dir és que, efectivament el Grup Parlamentari Popular ha fet un intent de suscitar un debat interessant en aquesta cambra, que és un debat sobre publicitat institucional, que, com tots els debats que enfoquen el que seria un comportament ètic de les institucions, més enllà del respecte a la legalitat, és a dir quan ja supera aquesta trinxera, que malauradament aquí a les Balears doncs mai hem arribat a passar d'aquesta trinxera de respecte a la legalitat, s'entra dins un debat molt més interessant, molt més complicat, que és el debat de l'ètica en el comportament polític. I la publicitat institucional té molt d'aquest component, d'ètica política en l'administració dels fons públics. I és un debat complicat perquè efectivament tot allò que no està regulat per la llei o tot

allò que pretén anar més enllà del que diuen les lleis al respecte i que, en definitiva, no es pot remetre al judici de les instàncies judicials, doncs, efectivament, això és un terreny llenegadís, és un terreny on hi pot haver diverses opinions, diferents perspectives, etcètera. Però és un debat, en aquest sentit, també molt més apassionat.

Jo estic molt content que el Sr. Huguet hagi citat repetidament a Esquerra Unida com a argument d'autoritat i com a referència dins aquesta comunitat autònoma en parlar d'aquestes qüestions, doncs estic contentíssim i li agraesc molt sincerament, perquè, efectivament, nosaltres hem manifestat preocupació per aquest tema durant l'anterior legislatura, a d'altres institucions i aquí en aquest Parlament de les Illes Balears. I de fet, el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista ha presentat a la consideració dels grups de la majoria, i esper que de la benevolència i bon criteri dels grups de la majoria doncs se'n derivi una ràpida entrada en el registre d'aquest Parlament d'aquesta proposició, una proposició no de llei que fa referència a totes aquestes qüestions, i que, a més, el Sr. Huguet coneix perquè jo me vaig encarregar que conegués el contingut d'aquesta proposició no de llei, que és una proposició que a mi m'agradaria que s'aprovàs per unanimitat d'aquesta cambra.

Jo, fins i tot, jo tenc mala memòria, supòs que ja és una qüestió de l'edat, tenc la sensació que qualcú me va dir que vostè, Sr. Huguet, havia dit que la moció que es derivaria d'aquesta interpell·lació seria clavada a la proposició no de llei d'Esquerra Unida. I vaig dir, mira, bé, *vamos pa allá, vamos pa allá* i a veure si treim una proposició no de llei, bé, en aquest sentit seria una moció unànime d'aquesta cambra que, efectivament, per primera vegada en la seva història, des del 1983, doncs posàs de qualche manera punts de referència, orientacions al que era l'activitat de les institucions en matèria de publicitat institucional. Me sap greu que no hagi anat per aquesta via, no sé si és que *el pajarito me informó mal*, si vostè ha canviat d'opinió o si *hay algún otro pajarito o pajarraco en su grupo parlamentario que le ha dicho*: Huguet, deixa't de bajanades i aquí hem de fer una moció per donar llenya amb el fulletó dels tres anys. *Mira por donde me da la impresión de que es la última hipótesis*, però bé, tampoc no ho puc assegurar i no és massa interessant, en qualsevol cas.

Clar, vostè fa una moció d'una volada molt curta i molt baixa; efectivament vostè doncs està molt preocupat per aquest fullet del balanç de la legislatura. Home!, jo si fos vostè també estaria preocupat, però són dades, Sr. Huguet; evidentment són dades insuficients i tal vegada a vostè li agradaria que sortissin altres coses, l'esforç que es va fer en anys anteriors en el tema de depuradores, jo que sé, per posar un exemple. Però, lògicament, nosaltres feim un balanç de legislatura perquè és un govern que dóna compte de la seva gestió, no fa una tesi doctoral sobre les institucions de les Illes Balears i la seva actuació. I en aquest sentit, doncs clar, hi ha dades que són bastant demolidores, doncs les dades d'habitatge són demolidores; doncs la declaració d'espais naturals és una dada demolidora, del que s'ha fet en aquesta legislatura i del que s'havia fet els anys anteriors; idò, l'esforç que es fa en recerca

i desenvolupament, per posar també un exemple, no resisteix una comparació que convidi mínimament a la reflexió i al debat, és una qüestió aclaparadora també; doncs el tema de l'ajuda a la gent que cobra pensions no contributives assistencials, doncs també molt aclaparador, no és ver? *O sea de cero* a aquesta targeta bàsica que ha implementat el Govern balear i que, de fet, doncs em permetrà, perquè la tinta i la sang està fresca, doncs que ara l'únic que se li ocorre al Sr. Aznar és mirar a veure si aconsegueix prohibir d'una vegada que les comunitats autònomes cometin la *felonía* d'intentar ajudar aquesta gent que cobra pensions de misèria no contributives i assistencials, bé. Li vull dir també que no passaran, no passaran perquè la targeta bàsica obvia totalment el contingut d'aquest pervers projecte de llei que vol aprovar el govern Aznar, però bé, jo comprenc que és una batalla que ha de ser iritant donar, perquè això a mi me molestaria molt estar allà de perseguidor dels pensionistes de no contributives assistencials. I dic de perseguidor perquè estic segur que a qualsevol que se li demanàs si això li sembla bé o malament, doncs diria: home, doncs, me sembla molt bé; i si li diguessin, no, és que hi ha un govern que fa un projecte de llei per intentar que això sigui il·legal, doncs s'embossarà moltíssim tota aquesta gent.

Vostè ha fet un debat i una moció exclusivament centrada en aquest tema que, insistesc, comprenc que els piqui, però clar no és el debat sobre aquesta qüestió complicada que mereixeria una reflexió i que mereix una normativa, que és la publicitat institucional. Per això, efectivament, nosaltres confiam en el projecte de llei que pugui presentar el govern, i més enllà d'això, efectivament i perquè se m'entengui bé des d'una altra perspectiva el que estic dient, doncs recordaré alguns dels punts que deia la nostra proposició no de llei, o que diu la nostra proposició: bé, una fixa el que serien els objectius admissibles d'una publicitat institucional: informar els ciutadans de qüestions objectives, incentivar conductes ciutadanes a terrenys molt diversos, ja sigui selecció de residus, seguretat en el treball, promoció de productes autòctons, el que sigui que es consideri d'interès públic o per als propis ciutadans; intentar evitar elements valoratius de caràcter general com a objecte exclusiu de la publicitat institucional; valoratius de caràcter general sobre l'acció de govern; evitar efectivament les coincidències cronològiques o formals amb campanyes o símbols de partits polítics. Bé, es parla que els patrocinis en el món audiovisual o editorial que s'han de fer normalment mitjançant concurs; en definitiva, tota una sèrie d'elements que servissin de punts de referència i que procurassin clarificar aquest debat. Perquè el més fàcil és una mica el que feim una mica tots, s'agafa la campanya de publicitat del veïnat, se la posa a caldo i després es fa una cosa molt semblant des de l'altra institució, jo crec que això és un debat una mica estèril i és una conducta poc raonable.

L'únic que s'assembla una mica de la seva moció a la proposició no de llei que va presentar el nostre grup o que té la intenció de presentar el nostre grup, és efectivament el primer punt: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern balear a la presentació d'un projecte de llei reguladora de la publicitat institucional". Nosaltres votàriem a favor d'aquest punt, però, donat que vostè ha invocat precisament aquesta proposició no

de llei d'Esquerra Unida, li demanaria que acceptàs la redacció de la nostra proposició no de llei, que diu: "El Parlament de les Illes Balears -és una proposta transaccional- insta el Govern balear a tramitar com més aviat millor un projecte de llei de regulació de publicitat institucional". Amb això el compromís polític queda igualment palès, en definitiva a hores d'ara d'aquesta legislatura del que parlem és d'execució de compromisos polítics més que de coses que hagin de marcar l'activitat d'una legislatura que ja està, com és obvi, agonitzant, i jo crec que és una redacció adequada. Li faig aquesta proposta de transacció i, si l'accepta, doncs votariem a favor del primer punt i rebutjaríem el dos i el tres. I en qualsevol cas, esper que la proposició no de llei d'Esquerra Unida i Ecologista permeti aviat fer un debat no sobre el fulletó del Govern, sinó sobre la publicitat institucional en aquesta cambra, que és el que a nosaltres ens agradaria.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Grosske, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. La Sra. Sofia Hernanz té la paraula, en nom del Grup Socialista.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Yo les invito a un ejercicio mañana, pasado mañana, cuando salga el Diario de Sesiones, con un rotulador para poder subrayar que me digan ustedes a qué se han referido en la interpelación que han presentado, porque sólo se han referido al pasado; ustedes viven anclados en el pasado, y así no se puede avanzar ni progresar. Esto, evidentemente, es un extracto literal de la intervención del Sr. Huguet en el pleno del pasado día 10 de diciembre, cuando defendía la interpelación sobre publicidad institucional de la cual se deriva la moción que hoy debatimos. Y yo, que el Sr. Huguet me merece el mayor de los respetos, me propuse firmemente seguir sus instrucciones y he subrayado su intervención, y no sólo la he subrayado sino que he pensado que si al portavoz del Partido Popular le molestaba o no le gustaba que le habláramos del pasado, y cuando se tiene un pasado como el que tiene el Partido Popular en esta materia concreta, en la de publicidad institucional en esta comunidad autónoma, yo entiendo que no le guste que se hable de él; pues pensé: si no le gusta que le hable del pasado, le hablaré del presente, y más que del presente le hablaré de la más inmediata actualidad referida claro está al tema de la moción, a la publicidad institucional. Y hete aquí que uniendo ambos ítems, publicidad institucional y actualidad, me sale un sólo resultado: CARAT. Y ¿qué es CARAT? Es una empresa publicitaria que preside el portavoz del gobierno a la cual el Partido Popular acaba de adjudicar, por el procedimiento de negociado, la campaña publicitaria sobre la actualización de las pensiones por la nada despreciable cifra de más de 7 millones de euros, dicho y hecho. Y una vez descubierto el pastel, sale el gobierno del Partido Popular, con el Sr. Aznar al frente, a defender a capa y espada este modo de adjudicación y este modo de publicidad institucional. Y además, ya bastante curioso, sale el propio Miguel Ángel Rodríguez, en un alarde de

saber compaginar sus funciones como portavoz del gobierno y ejecutivo de alto standing, a defender la transparencia y la limpieza del procedimiento.

¿Que por qué hablo ahora de este tema? Porque el Sr. Huguet si en mi anterior intervención me decía que hablaba del pasado, ahora que hablo del presente también estoy convencida de que me lo va a recriminar, me va a decir que qué hablo del gobierno central; pues hablo de un tema que está en todos los diarios y en todas las radios, hablo de cómo cree el Partido Popular que se debe utilizar la publicidad institucional. O también puede ser que la política sea muy injusta, porque, desde luego que el Sr. Matas salga en todas las encuestas como uno de los ministros peor valorados es una injusticia, es una injusticia porque no tiene en cuenta el peso político que el Sr. Matas está teniendo en Madrid y la impronta que está dejando a todos sus compañeros de gabinete, porque lo que está haciendo ni más ni menos es enseñarles cómo se tiene que hacer la publicidad institucional, les está explicando cómo la ha hecho durante dieciséis años el Partido Popular de Baleares y es exactamente lo que está haciendo el Partido Popular en el gobierno de Madrid.

¿Por qué le digo todo esto? Le digo todo esto porque realmente sorprende que ahora presenten esta moción instando a que el govern, en un mes, presente esta ley de publicidad institucional; ya no es una cuestión de que antes no les preocupaba este tema y ahora sí, sino que ahora también depende del territorio donde se encuentren les preocupa o no les preocupa. En definitiva, creo que es que no les preocupa en absoluto. A nosotros sí, y existe el compromiso de este gobierno de presentar una propuesta, una ley específica, que será la primera que se haga en Baleares, para regular la publicidad institucional. Al margen, que ya quedó aclarado y no voy a repetir los argumentos en la interpelación, de que desde que está este Gobierno de progreso se hace de una forma absolutamente reglada, se hace por concurso público, se hace mediante órdenes y sobretodo se hace de forma transparente. Por lo tanto, sería a nosotros y es a nosotros a quienes nos preocupa este tema y efectivamente el Govern está preparando esta ley de publicidad institucional y nosotros, ya lo adelanto, estaríamos de acuerdo con la transacción propuesta por el portavoz de Izquierda Unida, en el sentido de que esta ley efectivamente se tramite sin atar el plazo de un mes porque no sabemos si será posible que sea en un mes o que se tarde algo más.

Por lo tanto, desde luego que al Partido Popular, que antes no le importaba en absoluto y que ahora en otros sitios, en otros territorios, en Madrid concretamente, tiene un criterio absolutamente distinto de como deben hacerse las cosas, estoy convencida que podrán entender la bondad de la transacción y aprobarla y después, también se lo digo, por favor diríjanse a sus compañeros de Madrid y diganles cual es su nueva opinión sobre la forma de hacer publicidad institucional y a ver si consiguen transmitirles ese criterio, porque por supuesto de los otros dos puntos de la moción, evidentemente tengo decirle que no estamos de acuerdo y vamos a votar en contra porque parece absolutamente sin ningún fundamento la reprobación que pretende el Sr. Huguet al Govern, porque no le gusta su

forma de hacer publicidad institucional y creo que de la argumentación que ha dado hoy, es sencillamente porque no le gusta la campaña, esto queda muy claro Sr. Huguet. A usted no le gusta la campaña de publicidad institucional que ha puesto en marcha el Govern. ¿Es esa suficiente razón para una reprobación? Porque yo no le he visto dar, no se lo vi en la interpelación y no se lo he visto hoy, dar ni un argumento del motivo de la reprobación.

Ya le digo, yo sí tengo argumentos para reprobar como hacía la política institucional el Partido Popular cuando tenía ocasión, es decir durante los 16 años que gobernó en esta comunidad autónoma y desde luego para muestra un botón, si la política sobre publicidad institucional que quiere poner en marcha el Partido Popular es la misma que está poniendo en Madrid, pues igualmente le digo que no entiendo esa diferencia de criterios que me parece sencillamente que es absolutamente teórica y que ni el Sr. Huguet cree en lo que está diciendo y sobre todo es bien consciente que la forma en la que este Gobierno de progreso realiza la publicidad institucional, efectivamente no tiene nada que ver así como la concibe el Partido Popular, como la utiliza el Partido Popular y tenemos pruebas al día de hoy, pruebas clarísimas, bien conocidas y bien difundidas por los medios de comunicación. Por tanto, si la voluntad es que parece ser que aquí el criterio del Partido Popular, en Baleares, o casi me atrevería a decir en este salón de plenos, se ha cambiado, nos alegramos de que empiecen a considerar que las cosas se tienen que hacer de una forma razonable y como razonable es que simplemente les decimos que no quede constreñida al plazo de un mes, sino que el Govern que ya en otros foros había adquirido el compromiso de llevar a cabo esta ley de publicidad institucional, pues que el Govern adquiera en este salón de plenos y ante el Parlamento este compromiso y empiece a tramitarla inmediatamente.

Por lo tanto, si el Grupo Popular está de acuerdo también en la transacción que propone Izquierda Unida, nosotros votaremos a favor ya se lo adelanto y votaremos en contra de los dos últimos puntos.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Hemanz per la seva intervenció. El Sr. Huguet Rotger té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Començaré, no per falta de respecte al Sr. Grosske, sinó per l'ordre invers a les intervencions. Miri, Sra. Diputada, *le hablaré con la lengua del Reino de España para ver si usted me puede entender, para que no quede ningún género de dudas en este salón. Aquí estamos en la comunidad autónoma de las Islas Baleares, aquí controlamos la gestión del Gobierno balear y aquí pedimos cuentas al Gobierno balear.* Açò ho ha entès?

Per tant, si vostè ha de demanar comptes, té grup parlamentari a Madrid, d'allò que ha fet el Govern de Madrid, o d'allò que vol fer el Sr. Zaplana o d'allò que ha deixat de fer, ho faci allà on ho ha de fer, és la seva responsabilitat. Però un crim no justifica l'altre diuen, no és així? Per tant, vostè no pot emprar un argument per voler tapar allò que aquí es fa. Miri, el seus companys en l'exercici de responsabilitat que li pertoca al Grup Parlamentari Socialista, en exercici democràtic d'oposició, han presentat ja una sol·licitud de documentació en el Congrés dels Diputats, han demanat la creació d'una comissió d'investigació i han demanat totes les informacions pertinents i estan en el seu dret a fer-ho, només faltaria. Però vostè de la moció i de la interpel·lació d'avui ni mitja, no hi ha pogut entrar, vostè passaria l'examen d'aquest fulletó darrer que ha fet el Govern? El passaria, s'ho ha llegit? És que no s'aguanta de peus, no s'aguanta, a més a més de posar-se les ulleres perquè, bé jo les he de dur sempre menys per dormir, per la lletra i per la seva composició és que no s'aguanta de peus.

Miri jo i no vull ser grosser, jo he intentat mirar quina utilitat li podríem donar, jo no ho sé, la utilitat que li puguem donar no serveix ni per embolicar en aquest moment un entrepà. Ja no li dic si anam pel camp d'excursió i tenim una necessitat, és que no té cap funció, no té cap funció, no en té cap. Com és que no hi ha les dades que jo li he dit aquí a la tribuna? Com és que callen aquestes dades? O no hi ha hagut gestió de Govern? Per què callen? Per què no es diu que aquest Govern en 4 anys ha gestionat 800.000 milions de pessetes, o haurà gestionat, en relació a 16 anys gestionats pel Partit Popular. Clar les comparacions s'han de fer damunt fonaments sòlids, clar, aquell que té 10 i gasta 3, no se'l pot comparar amb aquell que en té 300.000 i en gasta 3.000, no, no. Açò és falsejar la informació, açò és manipulació dura i pura i dades econòmiques no n'hi ha. Per tant, no venguin amb aquestes històries. Mirin açò és com el matrimoni, almenys fins no fa massa temps, "*en las penas y en la alegría, para toda la vida*". Bé nosaltres assumim el passat, amb tots els nostres errors i tots els nostres encerts i ja està i estam allà on estam. Vostès assumeixin la responsabilitat del present, açò és fer política, la resta és un joc d'allots, la resta és no tenir arguments perquè no s'han posat.

Sr. Grosske, tampoc m'ha entrat vostè en el punt de la discussió. Miri, no és que es tracti d'un mes, no es tractarà de 3 anys i 10 mesos que han tengut per fer aquesta llei, si comptam el retard. Què vol dir açò? I vostè ha estat dins el Govern, que no hi ha hagut una prioritat en aquest projecte de llei i punt i no passa res i es reconeix, no ens ha semblat prioritari, ens ha semblat que no era necessari i per tant, ens vàrem comprometre a una cosa que no era necessària. Vostè no em pot posar una transacció i dir que presentarà, no, no, jo ja ho sé que no es pot tramitar, no som tan beneït perquè no veure açò, ja ho sé que no es pot tramitar i queden dos mesos, és el gest. Vostè no pot pujar en aquesta tribuna i dir anem a discutir el contingut, el contingut vostès l'han segrestat en aquesta cambra, perquè el contingut damunt un projecte de llei de publicitat institucional qui l'ha de presentar és el Govern que s'ha compromès a presentar-lo i en base a ell els grups parlamentaris es posicionen. Què és que han de veure la proposició no de llei, allà on vostè posa una sèrie de criteris

perquè després s'aprovin aquests criteris i després aquest Govern els posi en el seu projecte de llei? Açò no funciona així.

En referència al segon punt. Sr. Grosske, sigui coherent amb allò que vostè va declarar i va manifestar, la coincidència de la campanya institucional i la campanya del Partit Socialista i que es retiri aquesta coincidència. Aquest diputat damunt d'aquesta tribuna ha demanat que es retiri la campanya publicitària que el Govern no pugui fer publicitat institucional? En absolut, no ho he demanat, ni ho demanaré, no som tan irresponsable. Els governs han de fer la seva campanya institucional perquè estan obligats a açò, només faltaria, el que passa és que l'oposició quan valora les campanyes institucionals i creu que no concorden ni amb la realitat, ni amb els objectius que han de tenir una campanya institucional, puja a la tribuna i ho denuncia, ni més ni manco que açò feim. Per tant, no entenc que vostè aquí demani una transacció per callar no sé quina consciència, que no posi el termini d'un mes, vol un mes i mig? Què han de posar de dos mesos? Que ni tan sols es pugui prendre en consideració, encara que després decaigui. Jo li he posat demà, pos el termini d'un mes, perquè segons s'ha dit i s'ha informat i segons també surt en els mitjans de comunicació sembla que el projecte de llei està mig redactat. Per tant, arguments en contra per anar en els dos primers punts, aquí en aquesta tribuna no n'han donat cap ni un...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet vagi acabant per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Acab tot d'una. Els únics arguments en contra són contra el tercer punt i ja li dic bo som jo per no admetre açò. El tercer punt és una valoració subjectiva, repetesc, una valoració subjectiva i partidista d'un fet i vostès tenen una altra valoració subjectiva i partidista del mateix fet que no coincideix. Per tant, bo faríem si li donaven suport, serien incoherents, tercer punt, només faltaria. Però els dos primers ni són subjectius, ni són incoherents, són plenament objectius, són conforme a un compromís escrit i és perfectament demostrable i està demostrat. Aquí ja és per el "*huevo y por el fuero*", direm que no.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet per la seva intervenció. Sr. Grosske, únicament li don la paraula per dir si accepta diguem la contratransacció... a la manté. Si la manté, Sr. Grosske no hi ha intervenció, està substanciat el debat.

Per tant, passaríem a la votació que es faria tota en conjunt de la moció. Senyores i senyors diputats poden procedir a votar.

Resultat de la votació: vots favorables 26, vots en contra 29. En conseqüència queda rebutjada la moció 5170 presentada pel

Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació a la publicitat institucional.

III. Debat de l'esmena a la totalitat de devolució RGE núm. 4964/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de Llei RGE núm. 3766/02, de museus de les Illes Balears.

Passam al punt següent de l'ordre del dia que és el debat de l'esmena a la totalitat de devolució al Govern RGE núm. 4964 presentada pel Grup Parlamentari Popular al projecte de llei 3766 de museus de les Illes Balears. Per defensar l'esmena té la paraula el diputat Sr. Gornés i Hachero.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Bon dia senyores i senyors diputats. La disposició final primera de la Llei del patrimoni històric de les Illes Balears exposa l'obligació de presentar davant el Parlament una llei reguladora dels museus en el termini d'un any des de la presentació d'aquesta llei primera, de la Llei del patrimoni històric de les Illes Balears. Havent-hi unes eleccions a només 6 mesos de l'aprovació d'aquesta primera llei, serà lògic que es retardés aquesta presentació un temps raonable, però no tant, entenem nosaltres, fins el punt que el retard de la presentació de la Llei de museus faci perillar la seva aprovació, atès el poc temps parlamentari de què disposam ara per tramitar aquest projecte.

Val a dir que hi ha hagut moltes institucions, associacions, professionals i altres que han pogut discutir el document amb prou temps, en el qual s'hi han fet suggeriments i propostes i suposam s'ha enriquit en aquest procés. Malauradament el Partit Popular només ha disposat del temps que el Reglament de la casa estableix per poder treballar amb el text. Estic segur que si haguéssim pogut tenir un poc més de temps les nostres iniciatives s'haurien pogut polir un poc més i ser així més enriquidores en les resolució dels problemes dels centres museístics. Aquest ha de ser l'objectiu, resoldre problemes d'uns centres que sovint formen part de l'anonimat i en canvi, pel seu potencial cultural, haurien de mantenir-se entre els primers focus de difusió cultural de les nostres Illes. S'ha demanat algú per què el Museu de Mallorca rep manco visites que el de Menorca o el d'Eivissa? S'ha plantejat algú per què els museus no formen part dels centres més visitats pels nostres turistes? Són algunes de les preguntes de moltes que es poden fer i les solucions a aquestes només es poden presentar mitjançant un plantejament realista i seriós. Els museus de la nostra comunitat han de fer una passa endavant per no perdre el tren de la modernitat ni l'interès del públic.

Hi ha dos factors importants a considerar. Primer la necessitat de renovar constantment les infraestructures per fer atractiva la presentació del nostre passat i del nostre patrimoni històric. I segon que la gestió sigui responsable, implicada en els projectes de difusió i comunicació, interessada en definitiva en les persones. Els museus han de deixar de ser uns centres que treballen d'una forma interna, sense voluntat de transcendir a la porta d'entrada per convertir-se en centres de difusió cultural, oberts a la societat. Aquest és el repte que es

planteja en el futur immediat de la nostra comunitat autònoma i aquest és el repte que el projecte de llei ha d'ajudar a perfilar administrativament i marcant el camí. Evidentment però sense voluntat política no serà possible i aquí també hi entra un exercici de conscienciació en aquest sector. Vagi per endavant però la nostra col·laboració per tal que a partir d'ara ens hi posem a fer feina i que pugui sortir un debat interessant i fructífer amb l'objectiu de poder tenir una llei el màxim consensuada possible. Les nostres més de 70 esmenes que s'han presentat, amb un afany constructiu i positiu per tal de millorar el projecte, que en el nostre entendre té llacunes i buits que intentarem omplir si els grups que donen suport al Govern així ho permeten.

No hem presentat aquesta esmena a la totalitat perquè si, l'hem presentada per un bon munt de raons. Estam d'acord amb una llei que reguli els museus de la nostra comunitat autònoma, però creim que el projecte que ha presentat el Govern ha quedat curt quant als objectius que hauria de complir aquesta llei, sense que açò vulgui dir que no estiguem d'acord amb algunes de les coses que es proposen en el projecte, però creim que és substancialment millorable i enriquible. En el nostre entendre el projecte de llei és modest, poc ambiciós, tímid i oblida molts dels problemes que tenen els nostres museus arreu de la comunitat autònoma. És un projecte que no acaba d'aprofitar les experiències en aquesta matèria que altres comunitats autònomes han posat en pràctica abans que la nostra i es desaprofita l'experiència pròpia en aquesta matèria. Hem proposat la retirada per tal que el Govern elabori de nou el projecte, aprofitant totes aquestes experiències prèvies i propostes que hem plantejat a través de les nostres esmenes parcials. El projecte és de contingut complex i dens, sense que açò no impliqui un objectiu negatiu, però sí que hem de dir que totes les esmenes que presenta el Partit Popular són de contingut també, de fons la majoria d'elles. L'objectiu no és altre que comptar amb una bona llei que obri portes als problemes i mancances que tenen els nostres museus. Nosaltres entenem que unint esforços es pot aconseguir.

Entrant un poc en detall sobre les qüestions que en el nostre entendre hauria de millorar el nou projecte de llei, podríem mencionar la indefinició dels anomenats centres d'interpretació, que en la seva redacció ambigua no es sap molt bé quin paper han de jugar i nosaltres amb les nostres esmenes intentam perfilar i detallar un poc més el contingut i la finalitat d'aquests centres. Creim que s'ha de perfilar millor el procés administratiu pel reconeixement dels museus i aquest reconeixement per part de l'Administració sigui abans que la seva inscripció en el llibre de registre. Entenem que aquest floriment de cartells que diuen museu en els darrers temps a la nostra comunitat autònoma d'alguna manera s'ha de regular, però aquesta regulació entenem nosaltres s'ha de fer amb una direcció lògica. És a dir, abans d'inscriure un museu en el registre, d'alguna manera l'Administració hauria de vetllar perquè aquesta inscripció sigui reconeguda prèviament i que aquest centre que es diu museu sigui realment un museu, és a dir, un centre que investiga, difon i conserva el nostre patrimoni. Creim que hi ha d'haver una xarxa interinsular de museus per a aquells casos que transcendeixin l'àmbit de l'illa allà on s'ubica, com pugui ser per exemple el Museu de

l'Educació, o el Museu d'Art Contemporani, ja que es doten d'obra pública i privada i també de finançament.

Des del Partit Popular creim que és un bon moment per proposar la creació de l'Institut de Conservació i Restauració de Béns Culturals, tal i com s'ha fet a altres comunitats autònomes. Proposam però una fórmula descentralitzada, en presència física a cadascuna de les illes, per les quals cada una les illes estaria especialitzada amb una matèria de conservació concreta. Creim que és un repte engrescador i factible. Creim també que s'ha de fer una aposta clara per millorar l'accessibilitat del públic en aquests centres i també per millorar els accessos, sobretot per a les persones discapacitades i creim que s'ha de fer, almanco la llei hauria de recollir una referència expressa en aquest sentit. Algunes de les nostres esmenes incideixen en aquest aspecte. El paper del director d'aquests centres és importantíssim, jo diria que fonamental per a la gestió d'aquests centres i s'han de regular bé les seves funcions, cosa que en el nostre entendre no acaba de complir el projecte de llei, en alguns aspectes rau en la indefinició i nosaltres proposam que es detalli i que es concreti molt bé el paper i les funcions de gestió que puguin tenir aquests funcionaris. Altres aspectes que no contempla la llei i que nosaltres a través de les nostres esmenes hem intentat complementar o suplir, és la regulació de la formació i del reciclatge periòdic del personal dels museus, donar més contingut a la junta interinsular, regular d'alguna manera l'exportació temporal de béns dipositats en aquests centres. És cert que la Llei 16/85 del patrimoni històric espanyol regula d'alguna manera aquest aspecte, però nosaltres entenem que un projecte de llei de museus hauria de detallar un poc més aquest aspecte, clarificar aquelles qüestions que puguin quedar indefinides o que no s'adaptin totalment a la realitat de les Illes Balears. I ja que estam tractant de béns culturals que poden ser exportables, en el sentit de què poden sortir d'aquests centres cap a altres institucions, ja sigui per a exposicions temporals o per a cessions temporals de col·leccions permanents, que d'alguna manera es pugués regular amb una mica més de precisió.

També entenem que és molt interessant que la llei contempli la millora d'aquells articles que fan referència al pagament de tributs de l'Administració mitjançant els béns del patrimoni històric que estan actualment en mans dels particulars. Nosaltres entenem que aquesta qüestió és fonamental, hem tengut un cas recent amb el llegat de la Biblioteca March que no entenem com és possible que el Govern de les Illes Balears hagi deixat perdre una oportunitat com aquesta, de fer-se amb un llegat patrimonial de primera magnitud i que s'estimin més *cash*, doblers cantants i sonants envers d'un patrimoni documental que s'està revaloritzant cada dia que passa. Finalment el darrer objectiu és obrir els museus a la societat possibilitant la constitució de patronats o ajudants de la tasca de les associacions d'amics de museus que poden néixer entorn d'aquests centres i d'aquelles que es puguin constituir en el futur. Els nostres centres museístics tenen aquesta assignatura pendent, el poder arribar a la gent, poder fer que la gent que estigui interessada en participar en les múltiples activitats que es puguin desenvolupar entorn d'un museu es pugui comptar amb elles. Nosaltres entenem que a través d'aquests patronats podrien entrar dins òrgans de consulta o fins i tot de decisió,

segons la voluntat política que es vulgui donar de contingut a aquests centres i entenem que milloraria substancialment aquesta reversió social d'aquest patrimoni.

Totes aquestes propostes i d'altres que no esmentaré per no entrar en massa detall, entenem nosaltres que s'obliden en el projecte de llei i no es defineixen prou bé. És per açò que demanam la retirada del projecte i la seva nova redacció, ho he dit abans, és un projecte complex, dens, és cert que ha rodat per moltes mans, tècnics, associacions, institucions que hauran dit la seva i suposam que hauran aportat els coneixements o els suggeriments que s'hagin trobat, però nosaltres entenem que el grapat d'esmenes parcials que presenta el Partit Popular són prou substancials com per poder fer un nou plantejament de totes aquestes qüestions i poder tenir un projecte de llei que d'alguna forma reculli totes aquestes faltes i llacunes que nosaltres hem detectat en el poc temps que hem tengut per estudiar-lo.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Sí el Govern vol obrir una qüestió incidental. Té la paraula el conseller d'Educació Sr. Damià Pons.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Jo crec que és un fet important que arribi en aquest plenari i d'alguna manera iniciï la seva tramitació cap a una aprovació definitiva, un projecte de llei dedicat a ordenar els museus de les Illes Balears. És cert i tal volta estic obligat a explicar-ho, que segons la Llei de patrimoni aquest projecte de llei havia d'haver entrat en aquesta cambra ja fa un cert temps, la Llei de patrimoni és de finals del 98, per tant, es suposa que complint terminis seria a finals del 99, si bé hi va haver la interrupció electoral i la formació del nou Parlament i del nou Govern.

Però l'explicació bàsica és perquè des d'un principi l'àrea de cultura del Govern vàrem interpretar que era més raonable que primer es dugués a terme el procés de transferències dels equipaments culturals, dels quals encara el Govern n'és el gestor, als consells insulars i una vegada els consells insulars haguessin assumit la gestió d'aquests equipaments culturals, ja des del coneixement de la realitat quotidiana de la gestió d'aquests centres s'elaborés el paquet legislatiu que fa referència a cultura i que encara tenim pendent que són museus, biblioteques i arxius. Malauradament el desenllaç d'aquestes transferències no ha estat consumat durant aquesta legislatura i llavors és quan des de la Conselleria d'Educació i Cultura donam un impuls a aquestes iniciatives legislatives de la qual avui veim el primer cas. Jo, com poden imaginar, m'he llegit amb molta atenció la setantena llarga d'esmenes que ha presentat el Grup Popular, sé que qui les ha elaborades i que ha

estat portaveu avui d'aquesta esmena a la totalitat, en petició de devolució al Govern de la llei és el Sr. Gornés, que jo estic absolutament convençut que de museus en sap i a més té interès que es millori l'organització i el funcionament dels centres culturals, museístics en aquest cas que hi ha a les Illes Balears i a posta lògicament he fet una lectura d'aquestes 70 esmenes, des del fet apriorístic de pensar que estaven fetes de la més bona voluntat de millora del projecte de llei.

Per això des de la perspectiva del Govern pensam que moltes d'aquestes 70 esmenes poden ser incorporades en el projecte de llei que ha estat presentat i que contribuiran a millorar-lo. Un projecte de llei, com ha indicat el Sr. Gornés, que sorgeix d'una ampla participació, primerament i com a primers protagonistes dels mateixos consells insulars, totes les actuacions en matèria cultural que du a terme la Conselleria d'Educació i Cultura sempre parteixen del fet objectiu i positiu de què són els consells insulars els titulars de la competència de cultura i també per tant, seran el dia de demà, supòs que ben aviat l'inici de la següent legislatura, els receptors d'aquests equipaments culturals i per tant, en tot moment hem volgut tenir en compte el seu parer. A més el projecte de llei ha estat vist, analitzat per tota una sèrie d'especialistes i evidentment també s'ha tengut en compte en tot moment la legislació existent en matèria de museus a nivell estatal i fins i tot alguna mica a nivell europeu. Com deia d'aquestes 70 esmenes llargues que ha presentat el Grup Popular, des de la perspectiva del Govern, n'hi ha un bon nombre que seria raonable que s'assumissin i s'incorporessin en el projecte de llei, però tal volta hi ha tres discrepàncies entre el projecte que avui és objecte de debat i les esmenes que ha defensat el Sr. Gornés, o que ha presentat el Grup Popular. Faré esment a aquests tres elements en els quals l'entesa no acaba del tot possible perquè d'alguna manera responen a una certa filosofia de fons diferent.

D'una banda la creació, segons les propostes de les esmenes, de dos organismes d'alguna manera suprainsulars. Un seria l'Institut de conservació i restauració dels béns culturals de les Illes Balears; des de la perspectiva del Govern pensam que un institut d'aquestes característiques, tenint en compte que el responsable de la gestió del patrimoni dels museus i de l'ordenació dels equipaments culturals, diríem, museístics és el consell insular respectiu, entenem que és raonable que sigui cada consell en particular el que d'alguna manera organitzi l'instrument, l'organisme que durà a terme aquesta tasca de conservació i restauració de béns culturals. Això no vol dir que una vegada creat, ja sigui com a organisme, per dir-ho d'alguna manera, amb perfil autònom i propi o com a servei d'un possible servei de patrimoni més ampli, entenem i creim que el Govern s'hi hauria d'implicar, si això es fes, que entre els consells insulars, les seves àrees de patrimoni i els seus possibles instituts de conservació i restauració hi hauria d'haver una col·laboració, una cooperació, una complementarietat, una permanent, per dir-ho d'alguna manera, coordinació. Entenem que això hauria de ser així, però l'experiència pràctica ens du al fet que, si les competències en patrimoni són de cada consell insular, crear un organisme suprainsular pensam que d'una banda seria incoherent amb el repartiment competencial que s'ha fet en matèria de cultura i de patrimoni en particular i, a la vegada, tendria una operativitat

escassa. Hi ha un organisme a la llei, que és la Junta Interinsular de museus, amb les possibles comissions tècniques creades específicament per resoldre els temes que sigui necessari, que perfectament pot assumir la coordinació d'aquest tipus d'institució.

Una segona cosa és la proposta que es fa mitjançant unes quantes esmenes de la creació de la xarxa interinsular de museus. El projecte de llei crea la xarxa insular de museus; cada illa tindrà els seus museus organitzats en xarxa i no hi haurà cap xarxa suprainular. A través de la Junta Interinsular de museus o a través dels organismes que es derivin d'aquesta junta interinsular de museus es podran establir els màxims nivells de coordinació i cooperació entre les xarxes insulars.

I aleshores, què passa amb aquells museus que d'alguna manera encara, per raons ics, puguin conservar titularitat del Govern o puguin ser museus en els quals, a més a més d'altres institucions específiques d'una illa, pugui haver-hi el Govern tant en termes de responsabilitat de finançament com en termes d'implicació en la gestió? Els dos casos que ha esmentat el Sr. Gornés; d'una banda l'Arxiu Museu d'Educació, que és evident que és balear perquè s'alimenta d'una administració que és l'administració educativa, que té documentació de la totalitat de les Balears, encara que els objectes museístics específics de l'àmbit de l'educació des de la perspectiva d'educació i cultura més aviat procuram que es conservin, es mantengui a cada illa. Aleshores, què passaria amb aquest arxiu museu d'Educació, que és de les Illes Balears?, que és de titularitat del Govern, per dir-ho d'alguna manera; o què podria passar amb el Museu del Baluard?, en el qual hi ha una participació de tres institucions: Ajuntament de Palma, Consell Insular de Mallorca i Govern de les Illes Balears, què passaria?

Jo crec que allò raonable és allò que planteja la llei: que cada un d'aquests museus, encara que sigui de titularitat, per dir-ho d'alguna manera, del Govern balear, pertanyi a la xarxa insular de museus que correspongui en cada cas. Ara hem esmentat dos casos que s'ubiquen a l'illa de Mallorca però no té per què haver de ser així; per exemple, s'ha parlat en alguna ocasió i està en procés el Museu de Formentera; aleshores hi haurà un museu a Formentera amb participació del Govern de les Illes Balears que des de la perspectiva de la llei ha de pertànyer a la xarxa insular de museus d'Eivissa i Formentera, i creim que el fet que pertanyin aquests museus a una xarxa insular específica no impedeix ni que el museu pugui dur a terme funcions d'àmbit balear, ni tampoc que hi pugui haver les altres illes en els possibles organismes de gestió que es creïn, com és per exemple l'Arxiu Museu d'Educació, que jo entenc que quan arribi a ser un museu obert al públic i sobretot un arxiu obert al públic, ara ja és consultable però evidentment no està obert al públic d'una manera ordinària, és raonable que hi hagi representants dels consells insulars, també dels de Menorca i d'Eivissa, lògicament, no només el de Mallorca, que és on s'ubica el museu.

Per tant entenem que la creació de la xarxa interinsular de museus i d'aquest institut de conservació i restauració de béns culturals de les Illes Balears, d'alguna manera contradiria la dinàmica de distribució competencial que en l'àrea de cultura

s'ha anat produint a les Illes Balears al llarg dels darrers anys i que és un distribució competencial consolidada, positiva i se suposa que volguda per la totalitat de grups polítics d'aquest parlament.

Per tant, aquestes dues propostes que apareixen a les esmenes del Grup Popular creim que no poden ser acceptables, no poden ser acceptades i no poden ser introduïdes en el projecte de llei en base a aquests raonaments i arguments que d'alguna manera ara jo he explicat.

Després hi ha algunes esmenes que per ventura poden tenir algun tipus de discrepància, a les quals bàsicament la discrepància consisteix en què allò que en el projecte de llei es diu d'una manera genèrica, amb les esmenes presentades pel Grup Popular es detalla molt més. Per exemple això succeeix, posem per cas, a l'hora de parlar del paper del director, que d'altra banda jo crec que no és un bon cas perquè, havent-hi una tipologia de museus tan diversa, precisar en excés la tipologia que ha de tenir el director fins i tot no sé si pot ser contraproduent en alguns casos concrets. Nosaltres creim que és millor la fórmula de la llei, d'una major, si voleu, indefinició, d'una major explicació genèrica i no d'una concreció tan detallista, perquè pensam que darrera la llei hi haurà la creació de la Junta Interinsular i la Junta Interinsular pot ser un bon espai dins el qual es consensui normativa més detallista d'allò que a la Llei de museus d'alguna manera s'indica.

D'altra banda també és possible que en alguns casos entenguem que esmenes que s'introdueixen són esmenes innecessàries en la mesura que d'alguna manera sembla que puguin ignorar legislació ja existent, que d'alguna manera ja obliga al mateix o dóna l'oportunitat que mitjançant les esmenes es vol introduir. Existeix una llei d'obligat compliment per totes les institucions i, sobretot, els seus equipaments d'ús públic, d'eliminació de barreres arquitectòniques. Per tant, és redundant introduir una referència a aquest fet en particular. Igualment que quan introdueix el tema del pagament dels tributs dels particulars en béns culturals, que això ja està regulat a través d'altres legislacions i no té per què haver de tornar a aparèixer a la Llei de museus perquè això és un fet que ja és perfectament viable segons la legislació existent actualment.

En qualsevol cas, i acab, estic segur que la totalitat de grups d'aquesta cambra compartim la voluntat que s'elabori una bona llei de museus. Jo crec que aquest projecte que s'ha presentat al Parlament és un bon projecte, i crec que encara pot millorar amb l'acceptació d'una part de les esmenes que el Grup Popular ha presentat, i evidentment jo, el Sr. Gornés, la Sra. Maria Antònia Vadell, el Sr. Portella, que som els que, presents en aquesta cambra, gestionam o hem gestionat les àrees de cultura, sabem que les lleis no ho resolen tot, sinó que serà necessari que hi hagi una major implicació pressupostària amb dotació de més recursos humans als nostres museus per tal que siguin uns equipaments que es corresponen al segle XXI en personal especialitzat, qualificat, que sigui capaç de fer funcions de conservació dels béns culturals depositats als nostres museus, però que també en sàpiga treure rendiment social i rendiment educatiu mitjançant una bona tasca de

promoció d'aquests equipaments i dels seus continguts, i que a la vegada estiguin dotat dels recursos humans necessaris.

Jo voldria pensar i creure que l'aprovació de la llei d'alguna manera serà una empenta cap a una millor situació dels nostres museus que encara no és, ni molt manco, satisfactòria gairebé sense cap excepció, i això jo crec que ho hem de dir assumint cadascú la part fins i tot de responsabilitat que li pertoquei, perquè és exactament així. Evidentment no tots els museus estan en la mateixa situació, però globalment són francament millorables tots.

Confii que amb l'aprovació d'aquesta llei s'iniciarà una nova etapa i aquest fet, la millora dels nostres museus, la millor rendibilització social i cultural dels nostres museus serà un fet possible, i evidentment després se suposa que es reprendrà la idea de la seva transferència als consells insulars, que d'aquesta manera assumiran plenament tot el circuit, per dir-ho d'alguna manera, del que és gestió cultural, promoció cultura, conservació de patrimoni, gestió d'equipaments museístics, que crec que donaria més coherència al tema que aquella que actualment té. Per tot això, repetesc, des de la perspectiva del Govern reiterem la nostra confiança en aquest projecte de llei i pensam que seria positiu que en ponència algunes de les esmenes que han estat presentades, una part de les esmenes que han estat presentades s'introduïssin per millorar un projecte del qual tots esperam fruits positius.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Ara té la paraula el Sr. Gornés per un temps de cinc minuts.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, vull en primer agrair aquesta voluntat d'incorporar, ha dit, la majoria o una gran part de les esmenes. En el treball de ponència veurem exactament en què es concreta açò.

Ha dit el conseller que en aquest procés de transferències avortat que hem vist en aquesta legislatura dels centres museístics i d'altres cap als consells insulars ha influït de qualche forma en el retard de la presentació de la llei en el Parlament. Clar, jo ara em faig un altre plantejament: en les dates en què som, amb unes eleccions a finals de maig, amb possibilitats de canvi de govern a les institucions, de qualche forma es pot reobrir també aquest debat de transferències, i entenem nosaltres que de qualche forma aprovar la llei tal vegada pot tenir influència sobre aquest procés de possibles transferències, i que de qualche forma no inhabilitéssim alguns apartats de la llei si realment s'obri aquest procés de transferències d'una forma més decidida o més consensuada per part dels tres consells. Ja sabem que ha estat un consell insular determinat aquell que ha posat el fre de mà, emperò bé, no sabem el futur i potser aquest fre de mà es lleva després de les eleccions.

Respecte a les discrepàncies, ha començat vostè dient que no acaba de veure la necessitat de la creació de l'Institut de conservació i restauració de béns culturals en funció de l'organització administrativa i del paper dels consells insulars respecte a la gestió del nostre patrimoni. Nosaltres estam d'acord en què ha de ser el consell insular que organitzi aquesta tasca, o sigui, els consells insulars han de ser els gestors primers i finals de tot el nostre patrimoni històric, però açò no lleva que no hem d'oblidar que, vulguem o no, el Govern de les Illes Balears és titular de molt de patrimoni, en gestiona una altra part, i potser de cara al futur continuarà incrementant aquest patrimoni, i no em referesc exclusivament a patrimoni immoble, sinó a béns mobles, també, i la proposta de l'Institut de conservació i restauració de béns culturals va en el sentit no de crear una xarxa paral·lela de gestió, sinó de, precisament, ajudar els consells insulars a gestionar aquest patrimoni i, a la vegada, gestionar el patrimoni propi del Govern de les Illes Balears. Nosaltres l'havíem pensat -el que passa és que, clar, no es pot explicar dins la llei- nosaltres l'havíem pensat des del punt de vista de distribució insular, és a dir, amb presència física a cada una de les Illes, que cada secció ubicada a cada una de les Illes estigués especialitzada en una matèria concreta, jo què sé, en restauració de paper una, en restauració de vidre una altra, en restauració de béns arqueològics una altra...; ja es veuria, açò són els experts i els tècnics els que ho haurien de decidir. De qualche forma ajudam a descentralitzar l'especialització que hi ha actualment i feim que les altres illes, totes les illes, participin d'aquest procés.

Respecte a la Xarxa Interinsular jo entenc el seu plantejament, però nosaltres entenem també, amb aquesta mateixa filosofia de participació de les illes, que totes les illes han de poder participar i han de poder tenir un ancoratge, per dir-ho de qualche forma, amb aquests museus d'àmbit interinsular. Ara en tenim dos, el Museu de l'Educació i el Museu d'art contemporani, que estan finançats amb importants recursos per part de l'administració autonòmica i que estan ubicats físicament a una illa concreta; idò de qualche forma s'ha de poder..., no m'agrada la paraula compensació, però ara no me'n ve cap altra al cap, s'ha de poder obrir la porta als altres consells perquè puguin sentir-se partícips d'aquests altres centres, i de qualche forma nosaltres entenem que el disseny d'una xarxa interinsular ajuda al fet que les illes menors puguin veure's reflectides en la gestió o en la participació d'aquests museus interinsulars.

I finalment, per acabar amb una altra de les qüestions que vostè ha plantejat, les funcions del director, si han de tenir més o manco detall. Bé, nosaltres el detall no ha estat un detall de reglament, o de decret on s'expliqui punt per punt, sinó que hem fet d'una forma genèrica les propostes del que ha de ser un director. Després evidentment es pot detallar moltíssim més, però sí que és important per a nosaltres que la funció del director es vegi encoratjada en la seva tasca, que tengui com a mínim un referent, i que el referent es formuli a través d'un text legal com pugui ser una llei creim que és realment important. Per ara no tenim massa referents on els directors puguin dir "escolta...", i més amb aquesta indefinició del director-conservador. És a dir, nosaltres entenem que és important que es reguli aquesta funció i que s'acotin també les seves

responsabilitat, és a dir, drets i responsabilitats; que sigui després més precisable a través d'un decret, totalment d'acord, però almanco que hi hagi un referent des del qual el decret pugui precisar amb més detall aquestes funcions.

I en principi res més. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. A continuació hi ha qualcú que vulguin intervenir en torn a favor? A favor o en contra? A favor de l'esmena? No. En contra? Sí, té la paraula el Sr. Portella en nom d'Esquerra Unida i Ecologista per un temps de 15 minuts.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Malgrat que serà breu la intervenció, volia parlar des d'aquí per donar-li la importància que es mereix una esmena a la totalitat a un projecte de llei, encara que també el mateix contingut de l'esmena es desmereix en ell mateix, el contingut amb el que seria el resultat si l'acceptéssim.

Està clar que feia falta aquesta llei. Ja hi ha una llei espanyola general de museus o una llei que parla de l'actuació en museus, però feia falta aquesta llei autonòmica. De fet l'altre dia, si van vostès a Menorca qualche vegada i van a Sant Lluís, per exemple, de Maó a Sant Lluís veuran a mitjan carretera un gran edifici molt polit i unes lletres de tres o quatre metres d'alçada que posen "museu", i una escultura. Poden pensar vostès que allò és un museu d'escultura contemporània, d'art contemporani; si s'hi atraquen més veuran que és una botiga Lladró on venen objectes de record i de col·lecció. Poden anar també a altres llocs. Ara fa quatre dies a la comissió de la Ponència Tècnica de Patrimoni de Menorca va venir un projecte de canvi d'ús d'unes cases en el camp, molt polides, i ens demanen l'ús com a museu del cava i del formatge. Nosaltres, entre les observacions que li vam fer i les prescripcions, la primera prescripció que li vam fer és que per tenir l'autorització s'haurien de baratar el nom i no emprar aquesta paraula museu com una paraula de reclam comercial quan hauríem de ser primmirats nosaltres mateixos en açò. Fins i tot ara a Menorca miram en el consell si dedicam l'antiga seu del Consell Insular de Menorca a una cosa que nosaltres ja no ens atrevim a dir museu d'art contemporani, sinó col·lecció d'art contemporani. Bé, a Menorca ja hi ha un museu d'art contemporani, o va existir alguns anys, quan l'Ajuntament d'Alaior, governat pel PP, a una sala d'exposicions de 40 metres quadrats, es va atrevir a dir-li el nom de museu d'art contemporani. Per tant jo crec que aquesta pulcritud en l'ús de les paraules, l'hem de tenir, i fer una llei com la Llei de museus pot ajudar almanco a ser pulcres en el bon ús de les paraules.

No és el primer projecte de llei de museus..., bé, sí, sí que és el primer projecte, crec, de llei de museus que arriba al Parlament, però no és el primer projecte de llei de museus que existeix a les Illes Balears. Jo en vaig conèixer un l'any 99, o a finals de l'any 98, el vaig tenir en les mans; era un projecte de llei fet per l'anterior govern a les Illes, o que havia discutit l'anterior govern de les Illes Balears, i crec que tampoc aquell

no era el primer que es feia com a projecte de llei, que n'havien rodat alguns altres en aquesta comunitat que mai no havien pogut arribar al Parlament i, per tant, amb tràmit parlamentari. Per tant l'actual govern té aquest mèrit d'haver presentat un projecte de llei al Parlament.

Clar, jo he entès també, i des de la bona voluntat i la bona fe que ha expressat el conseller Damià Pons en la rèplica a l'esmena a la totalitat que presenta el Grup Popular, he entès la lectura de bona voluntat que feim de les esmenes parcials i que intentarem que vagin a millorar aquest projecte, però també el ponent del Grup Parlamentari Popular sap que a hores d'ara de la pel·lícula en què estam, a sis sessions de tancar aquest parlament, aprovar l'esmena a la totalitat i tornar aquest projecte al Govern vol dir no aprovar aquest projecte de llei, vol dir no aprovar-lo. Per tant, aquesta voluntat expressada pel ponent que va a millorar el projecte, que està molt bé, que farà tot el possible, actitud positiva, si nosaltres votéssim a favor de la seva esmena a la totalitat el que fariem seria impedir que hi hagués llei de museus en aquesta legislatura a les Illes Balears. Que no sé si aconseguirem que hi sigui, ho intentarem i tots hem de fer com a grups parlamentaris el màxim esforç perquè la tramitació parlamentària sigui correcta però sigui llesta i no ens enredem perquè pugui venir abans d'acabar aquest període de sessions el projecte de llei a plenari i es pugui aprovar.

També he d'agraciar, i aquesta vegada ja no com a diputat, que també, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, agrair també com a representant polític d'un consell insular i com a responsable del Cultura en el Consell Insular de Menorca, l'àmbit de participació institucional que va obrir el conseller Damià Pons i el Govern a l'hora d'elaborar aquest projecte: amb prou temps, amb prou participació i també amb una cosa que no sol passar, que les esmenes, els suggeriments, les observacions que van arribar des del Consell Insular de Menorca com dels altres consells fossin tingudes en compte i moltes d'elles acceptades abans de presentar aquest projecte de llei al Consell de Govern, abans d'aprovar-lo i abans de dur-lo aquí. Açò no és normal; no era normal que passés amb el govern anterior, amb els mateixos consellers anteriors, ni és normal que passi també en aquest període en altres departaments. Per tant, jo crec que, perquè hem de ser justs, s'ha d'agraciar aquest procés i que s'acceptés, no que existís procés sinó que s'accepti.

A part també les qüestions a què s'ha referit i que són objecte d'esmenes particulars per part del Grup Popular jo crec que són qüestions en la gran part menors, que se'n poden recollir algunes i algunes no, lògicament, i que per tant són més pròpies d'esmenes particulars que d'esmenes a la totalitat. I també he d'expressar la meua opinió favorable a la intervenció que ha tingut el conseller d'Educació i Cultura en relació als dos temes tal vegada principals, que fan més referència a la idea d'organització centralista o no de la xarxa de museus, o de la idea d'instituts, etc., de gestió de museus. Jo crec que en açò -tampoc no s'ha d'estranyar el Sr. Simó Gornés- Esquerra Unida i Ecologista ha estat sempre més insularista, en aquest aspecte, i ja trobam que ha de ser aquest el model que imposi la llei i que permeti als consells insulars actuar en aquest sentit.

Que hi ha temes difícils de resoldre? També; és un tema que ha presentat el Sr. Gornés, que no n'ha fet tant d'esment el Sr. Pons, però que també és difícil de resoldre, que no sabem com s'ha de resoldre -jo crec que entre tots ho aconseguirem-, és a veure com casar la qüestió dels centres d'interpretació o dels centres museístics en àmbits oberts amb la idea de museu; jo crec que és una cosa que amb la discussió parlamentària es pot millorar i es pot anar concretant, i es pot definir molt més, i que potser no es farà aquesta vegada, potser han de passar alguns d'anys perquè també aquests centres d'interpretació, que els museus a l'aire lliure a Balears són molt recents en el temps, i tal vegada nosaltres tampoc no tenim suficient informació i experiència per saber com funcionen i com han de ser tractats administrativament, i potser ara no és el moment de solucionar uns problemes que veim que sorgeixen, però sí el moment de posar-los damunt la taula. Per tant jo en açò crec que també som oberts i tal.

I faré una darrera qüestió, perquè n'ha fet esment el conseller Damià Pons, d'Educació i Cultura, i també n'ha fet esment el ponent del Grup Popular, que és la qüestió de l'endarreriment d'aquest projecte de llei fins que no hi hagués les transferències passades als consells insulars, que era un propòsit de tots al començament d'aquesta legislatura, i de la necessitat de millorar les dotacions a la gestió de museus d'Eivissa, de Menorca i de Mallorca. Hi havia en el preacord una millora d'aquestes dotacions a la gestió dels museus d'aquestes illes, un preacord, almanco en alguns aspectes, i jo crec que no hauríem d'esperar que hi hagi la transferència de competències als consells insulars per millorar les dotacions en aquests museus, i que el compromís que hi havia per millorar la dotació econòmica també es pot assumir i es pot realitzar encara que la gestió continuï essent del Govern de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Portella. Sí, té la paraula el Sr. Buele en nom del PSM per un temps de 15 minuts.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, en representació del PSM-Entesa Nacionalista volem fixar la nostra posició respecte de la presentació d'aquesta esmena a la totalitat de devolució que ha presentat el Grup Parlamentari Popular al projecte de llei de museu de les Illes Balears, i hem de començar dient que rebutjarem aquesta esmena a la totalitat pels motius que intentaré ara exposar el més sintèticament possible.

Estam a punt, com tots vostès saben, d'arribar a la celebració dels 20 primers anys d'aquesta comunitat autònoma de les Illes Balears, que va iniciar la seva tasca legislativa l'any 83, i durant aquests 20 anys aquest parlament no ha tengut l'oportunitat de fer el que nosaltres ara feim en aquests moments, com és iniciar la tramitació d'un projecte de llei de museus, un projecte de llei de museus que aquesta comunitat autònoma, com la resta de comunitats autònomes de l'Estat

espanyol, pot rebre, i pot tenir, i pot sentir-se beneficiada. Tots sabem que Andalusia, per exemple, va començar l'any 84, Aragó el 86, Castella-Lleó el 94, Catalunya l'any 90, Madrid l'any 99, Múrcia l'any 96, que varen decidir seguir aquest camí, el camí de la legislació per regular i per posar una norma que orientàs el que ha de ser l'activitat museística enfront d'altres opcions possibles, com pot ser una opció de tipus reglamentari que altres comunitats autònomes també han decidit seguir.

De tota manera nosaltres compartim el fet que el Govern de les Illes Balears hagi volgut seguir aquesta línia, fruit, entre d'altres motius, del compromís contret l'any 99, quan es va signar el pacte de progrés i el text que figurava en el capítol destinat als aspectes culturals establia el compromís, entre d'altres, d'elaborar un llei de museus, i nosaltres som aquí avui en els inicis d'aquesta tramitació, i els iniciam amb una presentació d'una esmena a la totalitat de devolució que ha presentat el Grup Parlamentari Popular.

Bé, nosaltres creim que el projecte de llei del Govern és una bona eina, és una bona eina que pot ajudar a fer més bona feina encaminada a desenvolupar millor l'activitat museística. No ens detindrem a les explicacions detallades de les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Popular, a les quals ja ha fet referència el conseller d'Educació i Cultura, sí que volem rebatre la idea que no perquè s'hagi presentat amb retard efectivament el text del projecte de llei del govern, hagin d'ampliar aquest retard amb la presentació d'una esmena de totalitat. Nosaltres entenem que temps suficient sí que encara n'hi ha si tots els grups parlamentaris ens posam a fer-hi feina, perquè al final d'aquesta legislatura aquesta comunitat autònoma pugui comptar amb una bona llei de museus. No volem contribuir, per tant, a ampliar aquest retard, sinó a fer que en el temps que queda de legislatura puguem treballar en ponència; i estam segurs, havent escoltat el que ens ha dit el portaveu del Grup Parlamentari Popular, que de part seva hi haurà l'esforç de contribuir a fer que això sigui així.

El nostre grup parlamentari està totalment d'acord amb molts dels reptes que ha presentat el portaveu del Grup Parlamentari Popular i que els ha assenyalat, igualment que la seva voluntat de contribuir a millorar el text d'aquest projecte de llei amb les esmenes parcials, que ja hem tengut l'oportunitat de poder anar mirant durant aquest temps.

Sí que hem de compartir amb el conseller d'Educació i Cultura, tal com ens ha explicat ell a la seva intervenció, que hi ha una filosofia de fons distinta pel que respecte a alguns d'aquests punts als quals ha fet referència el portaveu del Grup Parlamentari Popular, i que aquesta filosofia de fons distinta respecte de la concepció del que han de ser els museus a les Illes Balears i Pitiüses, nosaltres entenem que, compartim des del nostre grup el que ens ha dit el conseller, tant pel que fa a la creació de l'Institut de Conservació i Restauració de Béns Culturals per illes com el que fa referència a la xarxa interinsular de museus.

Simplement, com a element de reflexió, jo voldria aportar al portaveu del Grup Parlamentari Popular i a tot el seu grup la reflexió de dir si aquesta proposta que vostès fan a nivell

interinsular es dugués a terme també a nivell comunitari, intercomunitari, segurament vostès veurien que no acaba de ser el correcte. Però des del nostre punt de vista nosaltres entenem també això. Val la pena insistir molt en la importància dels museus a nivell insular i per tant en la creació d'aquesta xarxa insular de museus, com també en els corresponents instituts de conservació i restauració de béns culturals a cadascuna de les Illes.

Retirada i nova redacció és el que ens proposava el portaveu del Grup Parlamentari Popular, nosaltres creim que val la pena donar suport al projecte que se'ns ha estat presentat per part del Govern de les Illes Balears, tot i que també estam disposats a atendre i a fixar-nos en aquelles aportacions que se'ns facin des de qualsevol altre dels grups, particularment des del Grup Parlamentari Popular, perquè entenem que poden contribuir a enriquir fins i tot un text que per si ja està bé, però que sí pot ser, com ha dit el portaveu, considerat com a millorable.

És per això que repetim, reiteram i rebutjam aquesta esmena de totalitat que ha presentat el Grup Parlamentari Popular i estam oberts a analitzar amb més deteniment les esmenes parcials que se'ns puguin presentar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Buele. Sí, ara té la paraula, en nom del Partit Socialista, el Sr. Tirs Pons, pel temps de quinze minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. El que discutim, açò és una esgrima de saló que s'ha convertit, la presentació d'un document prou important que pretén que un projecte de llei se l'entorni el Govern a ca seva; i encara que sigui una esgrima allà on la punta de l'espasa o del floret té un tap per a no fer sang, escolti, és prou important, és una esgrima prou important. I ens hauríem de demanar a veure a què respon la presentació, això és una cosa, és una condició bàsica, a què respon la presentació de la llei i a què respon la presentació d'una esmena a la totalitat.

La situació dels museus, i no només a totes les illes, sinó a tot el país i a part de l'estranger, té un gran problema, amb un gran interrogant posat damunt, que és el seu manteniment, que té uns costos importantíssims, no només en els edificis on estan instal·lats, sinó de conservació del patrimoni moltes vegades exposat. I en els centres, com succeeix en aquestes illes on hi ha una afluència de gent forana que, d'una forma circumstancial i temporal, ens ve a visitar, n'hi ha molts d'ells tocats per la cosa cultural que volen conèixer aquestes coses i la visita a aquests indrets és obligada gairebé, o hauria de ser-ho, que no ho és. I això provoca una afluència de gent que posa en perill la integritat, el funcionament i l'exhibició de fons, siguin d'art o d'un altre tipus que en aquests centres se solen exposar. Per tant, que hi hagi una llei que reguli en sentit positiu el

funcionament d'aquests museus ens sembla almanco una idea assenyalada.

I entrant dins el que és la llei en si, trobam encara dos elements més positius: un, que no s'entenguin els museus desvinculats, amb una vida pròpia en si mateixos, la coordinació. Hi ha situacions bastant kafkianes quant a fons, sobretot històrics, de tipus arqueològic, allà on un poble, perquè s'han trobat circumstancialment les restes en aquell poble, surt l'alcalde tot enfurismat i diu: això és nostre, amb un sentit de propietat absolutament passat de moda i de poc sentit comú; quan l'interessant és que la col·lecció sigui completa perquè el visitant, sigui lletrat o il·letrat en aquella matèria, tenguí possibilitats d'entendre tot el procés històric que significa l'exposició del material en el museu respectiu. El mateix podríem aplicar si parlem d'art o d'altres manifestacions museístiques, antropològiques o les que siguin. Per tant, està bé que aquest projecte de llei contempli la col·laboració entre museus i la mobilitat del material, perquè el que interessa i el que pretén és la millor educació i coneixement de tots els ciutadans, visquin o no visquin en aquest país, però que coneguïn quina és la història, quina ha estat la història d'aquest poble, la història de la feina, dels que han fet feina, dels artistes, de com s'han manifestat, etcètera. I això és positiu.

Per tant, una vegada que es considera que aquesta llei és important, el temps en què s'hagi presentat o no, la importància que té la transferència als consells insulars, la importància que li dóna la llei a la coordinació entre el que hi ha a una illa i el que hi ha a una altra, perquè no es pot desvincular una de l'altra, dóna prou raons per defensar la llei en si.

Aleshores, passant a una motivació, la motivació que addueix el Grup Popular per receptar la retirada i que el govern en faci una de nova, diu que és una llei incompleta quant a continguts. A la intervenció del portaveu del Grup Popular, no n'ha amollat ni un de substancial, i diré per què. Té greus indefinicions d'expressió, conceptes i terminologia: no hi ha hagut exemples damunt açò; no ordena correctament els procediments administratius, etcètera; jo he llegit acuradament l'article 5, crec recordar, del projecte de llei i explica clarament quin és el procés, quines són les passes prèvies per reconèixer-ho.

I introdueix, que és una cosa molt perillosa, la figura genèrica de patronat. El patronat es pot entendre quan la col·lecció és privada i hi ha patró; una família que tenguí doblers, que té una concentració de béns artístics o museístics important, i vulgui fer un museu que creï un patronat, ell és el patró i posa a disposició, és un fet complementari a l'existència del museu quant a la gestió del mateix. Però que dels béns públics hagi de ser forçosament un patronat o hagi de ser un patronat la millor forma, quan els que entrin que no formin part de l'administració no fan una aportació dinerària important és perillosa perquè el responsable del manteniment de l'exhibició de l'acreciment dels fons museístics a un museu públic, òbviament que són les administracions públiques, no són els privats.

Perillosíssim serà el tema del director. El tema del director sembla que volia fer una recepta el portaveu del Grup Popular per convocar oposicions i que sigui un fet per oposicions, quan és perillosíssim, perquè el que és interessant és que existeixi el projecte museístic, i per açò aquesta contemplació d'aquesta junta que veu el museu i que elegeix el director és suficient plural per poder tenir en compte quines són les persones més adequades. Hi ha una confusió, i a lleis generals que contemplen l'accessibilitat o la llei de patrimoni quant a venda, o la llei de successions quant al pagament amb fons, després de certes morts, sobretot, que es produeixen, no té perquè contemplar-se aquí. I hi ha una cosa importantíssima i és que aquesta llei no pot ser molt precisa i hi ha per açò una disposició final, i me sembla que és adient, que contempla l'obligació o la necessitat o de cara al futur l'existència dels reglaments, que són els que defineixen i poden contemplar les particularitats de cada illa, de cada museu, de cada situació en qualsevol situació, d'una forma àgil i per part de l'administració pública.

Una vegada dit açò, sabent que s'han presentat setanta o vuitanta esmenes, signe positiu perquè estan d'acord amb la llei, la volen bonificar amb aquestes aportacions, que, a més d'açò, es presenti una esmena a la totalitat em fa recordar procediments parlamentaris, històrics, que són coneguts amb el nom de filibusterisme. Hi ha reglaments que regeixen el funcionament de parlaments, òbviament és un costum molt antic de principis de segle, on no estava taxat el consum de temps per prendre la paraula, els Estats Units era un d'aquests, i òbviament, el que tenia la paraula, ja vos en recordareu de l'anada a Roma, i sortia amb uns codis tremends, sobretot allà que funcionen amb legislació comparada, tenint tota la recopilació de tots els casos semblants al que es discuteix, i podia passar un dia; i, òbviament, després de la mortificació, o arribaven a un acord o la gent se n'anava de cansada. I dic que és una aplicació de filibusterisme o un exemple de filibusterisme la presentació d'una esmena a la totalitat que l'únic que pretén és que s'acabi la legislatura sense cap llei. És una raó suficient per demanar que es retiri perquè hi ha setanta esmenes, i jo vull suposar que el grup que les presenta les vol veure reflectides en el text definitiu de la llei, i seria congruent que retiràs l'esmena a la totalitat. Però, com que me tem molt que *in interiore homini habitat veritas*, però que no es manifesta mai a l'exterior, haurem de votar en contra de la pretensió filibustera del Grup Popular de deixar-nos sense llei aquesta legislatura. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons, per la seva intervenció en nom del Grup Socialista. El Sr. Gornés, en torn de rèplica, té la paraula, per cinc minuts.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Intentaré anar un per un quant a les respostes als diferents portaveus que m'han precedit. Primer de tot, li he de dir al Sr. Portella que no hi ha una llei específica de

museus a nivell estatal, sinó que és un decret. Segon, que no ha estat culpa del nostre grup que aquest projecte de llei s'hagi retardat, perquè no hem participat en el procés previ d'incorporació d'esmenes, sinó a no ser quan ha entrat reglamentàriament en aquesta casa. La qüestió és si volem un bon text normatiu o no. Nosaltres hem presentat moltes esmenes de contingut que veuran segur en el procés de debat de ponència, que moltes d'elles s'hauran de contemplar perquè són de sentit comú, i jo crec que encara en tenen vostès, i estic segur que s'hauran d'incorporar d'una forma o l'altra. Miri si estam segurs que les esmenes que s'han presentat són de contingut i que són perfectament acceptables i assumibles que hem fet l'esforç d'explicar, motivar detalladament, no una motivació d'una ratxa, sinó moltes d'elles detalladament, perquè presentam aquesta esmena, amb exemples comparatius. Miri si afinam en aquest sentit, sobretot per facilitar la comprensió dels altres grups i partits polítics que han de participar en el debat, els donam la feina feta.

I així és Sr. Portella, parlem d'un projecte de més o manco contingut insularista respecte a la xarxa interinsular, i nosaltres la defensam precisament perquè concretament les illes de Menorca i d'Eivissa i Formentera tinguin participació directa en aquests museus d'àmbit interinsular. Si ho deixam així, tal i com ho defensa el projecte de llei, entenem nosaltres que es manlleva, es menyscaba la possible participació d'aquestes illes amb museus que quedaran físicament damunt una illa concreta i on el Govern de les Illes Balears hi participa en la seva construcció i en el seu manteniment. I Menorca i Eivissa *fly* que *fly*!

Respecte a la definició dels centres d'interpretació, les esmenes que nosaltres hem proposat creim que és important el seu estudi i el seu debat. El projecte de llei fa esment a un sol article i nosaltres desenvolupam la seva definició i les seves funcions i és per açò que li donam la importància que té.

Introduïm un nou concepte, vostè parlava dels museus de lloc o de museus associats a un monument, i nosaltres entenem que aquesta és la funció dels centres d'interpretació, que estiguin associats a un bé d'interès cultural o a un bé catalogat com a una proposta museogràfica d'un lloc concret.

I m'ha sorprès moltíssim que digui que ara vostè defensa millorar la dotació dels museus en funció de les negociacions avortades que van tenir els consells insulars amb el Govern de les Illes Balears. No és hora ara, Sr. Portella, falten dos mesos perquè s'acabi el Parlament; vostè tenia l'oportunitat en la tramitació dels pressuposts que ja sabien, des de feia dos mesos o tres, o més, que aquestes negociacions estaven avortades, vostè tenia l'oportunitat de presentar una iniciativa, i pam; com es deia fa molta estona, dit i fet. Dit i fet aquí el Govern molt de dit, però fet no; i vostè tenia l'oportunitat de poder-ho plantejar, i no ara, com un brindis al sol, que bé, que no té cap sentit.

Al Sr. Buele, a Menorca tenim una dita, que supòs que l'han de tenir per aquí també, "tardis piulastis", diuen, "tardis piulastis". No serà responsabilitat d'aquest grup el fet que la tramitació en el Parlament d'aquesta llei pugui no arribar al seu

final, jo ja li he dit a la meua primera intervenció que el nostre grup no posarà cap impediment i que seguirà els camins que reglamentàriament la casa estipuli perquè aquesta tramitació de la llei tiri endavant, i li afegim la col·laboració i la voluntat de consensuar les més de setanta esmenes que ha presentat aquest grup. Sr. Buele, li dic açò perquè hi ha dotze projectes de llei, que jo no sé quin ordre se seguirà quant a la seva tramitació, però si hem de seguir l'ordre del registre d'entrada del Parlament, no sé a quin número estarem, però em pareix que tenim el darrer de la cua.

I precisament, tornant a allò de l'Institut de Conservació i Restauració, nosaltres entenem que precisament, vostè me posava l'exemple que si ho posessin a escala nacional doncs que veuríem que no sortiria; precisament ho proposam perquè l'escala regional de la nostra comunitat autònoma permet una situació d'aquest tipus, és assolible i l'escala permet una gestió suficient i prou engrescadora per tal de tirar endavant.

Respecte del portaveu del Partit Socialista, ho he dit abans també, els museus dormen, els museus no són rendibilitzats ni a nivell social ni cultural. I la pregunta que jo li faig és: creu vostè que aquest projecte de llei ajudarà a solucionar-ho? Ho veurem.

Respecte del sentit de propietat, precisament vostè que me deia ara que posés exemples concrets de com pensàvem millorar a través de les nostres esmenes aquest projecte de llei, el sentit de propietat d'un objecte que es pugui casualment o a través d'una excavació arqueològica, precisament les nostres esmenes incideixen moltíssim a definir aquest concepte; sap per què? Perquè volem que siguin els consells insulars els que tinguin el paper protagonista en aquest sentit, i no caure en la indefinició de si un objecte trobat a una excavació arqueològica, atorgat el permís pel Consell Insular de Menorca i dipositat a un museu de gestió de les Illes Balears, propietat de l'Estat, quedi amb una indefinició respecte de la seva titularitat. Doncs, no, nosaltres defensam que siguin dels consells insulars, i vostès d'açò se n'obliden, hi passen per damunt.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gornés, vagi acabant, per favor.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí, acab. Jo pens que el Sr. Pons no ha tingut un bon dia avui, ha tingut un mal dia; un mal dia perquè el primer to de la seva intervenció, ha desentonat moltíssim del que ens té acostumats en aquest Parlament, i no li donaré el gust d'explicar-li concretament les indefinicions que conté el projecte de llei perquè estic segur que vostè n'és perfectament conscient de quines són i, a més, les veurem concretament a través del debat en ponència.

I, Sr. Pons, la figura del patronat, quines coses que passen, ve derivada de la Llei i del Decret de Museus estatals del 85, governat per? Pel PSOE, pel PSOE. I de Castella-La Manxa a la Llei de Museus, governada per? PSOE. És a dir, cau en una

incoherència bastant grossa en aquest sentit. I a més equivoca el concepte de patronat, que no vol dir res de privatitzar ni res d'açò, sinó participació ciutadana.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gornés, vagi acabant perquè està a punt de doblar el temps, si no, li hauré de llevar la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí, acab ja. Si no haguéssim presentat aquesta esmena vostè no hauria tingut la sort de parlar aquí i que el seu explicués tot el que sap i coneix sobre museus, que, pel que he vist, és ben poc. I està en contra que els grups parlamentaris exerceixin els seus drets com a grup parlamentari en aquesta casa, cosa que jo a vostè mai no li diré; per tant, tenim tot el dret a presentar aquesta esmena perquè no estam d'acord amb aquest projecte de llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés, per la seva intervenció. Sr. Portella, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula en torn de contrarèplica.

EL SR. PORTELLA I FIOL:

Sí, bon dia. Una altra vegada, Sr. President, només una breu intervenció per donar resposta a dues qüestions plantejades pel Sr. Simó Gornés. Jo crec que el Sr. Simó Gornés no ha de ser tan agressiu per justificar que presenta una esmena a la totalitat per evitar que es pugui aprovar aquesta llei. Si l'objectiu és que no s'aprovi la llei perquè quedem igual, que és el que va fer el PP durant setze anys, que va ser incapaç d'aprovar una llei de museus, que ho digui d'una altra manera, però no importa aquesta agressivitat petulant respecte dels altres grups, que no li treu ni molt manco ajudarà a fer una bona discussió parlamentària en el tràmit de ponència. Si se sent autoculpa de presentar una esmena a la totalitat, perquè l'obliguen a presentar, quan ell el que volia era presentar directament esmenes parcials, que no ho faci d'aquesta manera, ho digui clarament i ho entendrem perfectament, perquè aquest, aquí rau el fons de l'assumpte.

Una altra qüestió. Ja està bé que prepari les seves esmenes amb tanta pulcritud, també amb tant d'interès, amb tanta devoció en un tema de patrimoni històric, però que no faci propaganda d'aquestes perquè també els altres grups van preparar, amb devoció, interès i pulcritud i comparació a les seves esmenes, a la Llei de patrimoni històric que es va aprovar a l'anterior legislatura, amb tanta preparació com aquestes, alguns grups, com aquest que li parla, més de 150 esmenes, no 70; i si la proporció d'esmenes aprovades ha de ser la mateixa que va tenir el PP respecte dels altres grups a l'any 98, o 97-98, malament li va a les esmenes presentades parcials per part del Grup Popular.

Per altra part, i el darrer punt, quant a dotació, és una reflexió, la millora de la dotació que ha vingut ara aquí perquè s'ha pensat aquests dies fer aquesta reflexió al Govern, d'ampliar les dotacions dels museus de la manera que havien de ser ampliades amb la transferència de competències; jo crec que també el Sr. Simó Gornés, com que va ser conseller de Cultura, del 95 al 99, i ha estat responsable de la política del Partit Popular en matèria de museus, sabrà comprendre que del 99 al 2002 han pujat molt més les dotacions als museus i a altres centres d'interès cultural d'aquestes illes que no el que va poder fer ell quan era conseller de Cultura, a la seva època, 95-99, que vam quedar igualment en la misèria que com estava quan ho va trobar ell en iniciar la seva responsabilitat.

Per tant, assumir primer la pròpia responsabilitat; assumir, segon, la millora de dotacions que ha fet el Govern de les Illes Balears en aquests centres durant el període 99-2002; i tercer, ajudar que sigui possible aquesta idea que ha sorgit darrerament i que planteja aquest conseller de Cultura al Consell Insular de Menorca i que també planteja com a diputat en aquest Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Portella, per la seva intervenció, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. El Sr. Pons, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, jo no venc aquí a examinar-me d'història ni de ciència museística. Vostè ha equivocat el terme de la discussió, la discussió és política; el que vostè pretén i el que el seu grup dona suport, al seu criteri, i el que pretenem els altres, políticament. Vostè pretén que no hi hagi llei, i això és una tècnica filibustera, li agradi o no li agradi, té una definició dins els mètodes d'actuació de qualsevol Parlament.

Accept qualsevol equivocació que pugui fer jo, perquè de museus els he gaudit, res més, i no els he gaudit prou, perquè els museus eren solament un lloc de contemplació quan han de ser un lloc d'activitat, i aquesta llei ho permet. No hi ha cap llei que solucioni problemes, però sí que deixa unes portes obertes i unes possibilitats pels que creuen en les accions culturals dins aquests llocs tinguin possibilitats de realitzar-les.

Les seves esmenes, i amb açò recordaré un poc la intervenció de l'Honorable Conseller, n'hi ha algunes que diu que estam absolutament d'acord i que milloren el text, que és un camí bo per poder tenir una llei abans que s'acabi el període parlamentari; el seu procediment de presentar esmenes a la totalitat l'únic que pretén és que no hi hagi llei, açò és un sistema que no ens agrada i ens dona raons suficients, a part de les faltes d'acord que hi pugui haver damunt açò de què cada illa s'especialitza en la conservació de no sé què, que és un localisme absurd que no té cap ni peus ni sentit econòmic, ni sentit de la realitat.

Per açò, Sr. Gornés, jo no m'he vingut a examinar de si sabia de museus o si el Grup Socialista té un especialista de museus; quan hi hagi d'haver una discussió d'especialistes de museus ja en cercarem un que sigui del PSOE, aquí feim política i la política que vostè du és ancestral i fora de moda, que és raó suficient per votar en contra la seva pretensió de retirar aquesta llei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons, per la seva intervenció, en nom del Grup Socialista. I amb la seva intervenció ha acabat, s'ha substanciat el debat d'aquesta esmena a la totalitat. Per tant, el que procedeix ara és la votació.

Senyores i senyors diputats, poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: vots favorables, 27; vots en contra, 30. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena a la totalitat, amb devolució al Govern, 4964, presentada pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de llei 3766, de museus de les Illes Balears.

IV. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre compatibilitat de l'Hble. Sra. Sebastiana Fullana i Fiol.

El darrer punt de l'ordre del dia és l'Informe que la Comissió de l'Estatut dels Diputats eleva al Ple de la Cambra, en compliment de l'establert a l'article 21 del Reglament del Parlament de les Illes Balears sobre les incompatibilitats de la diputada Honorable Sra. Sebastiana Fullana Fiol.

El Sr. Secretari primer té la paraula per llegir l'informe.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

La Comissió de l'Estatut dels Diputats, en reunió mantinguda el dia 10 de desembre de 2002, ha estudiat la declaració presentada per la diputada Honorable Sra. Sebastiana Fullana i Fiol, a l'efecte de donar compliment al que disposa el Reglament de la Cambra. L'examen s'ha fet atenent la legislació en vigor.

Atesa la normativa relacionada, aquesta comissió resol informar la Cambra que la diputada no està subjecta a cap tipus d'incompatibilitat per a l'exercici del seu càrrec.

EL SR. PRESIDENT:

Deman a la Cambra si està d'acord amb l'informe? S'aprova l'informe per assentiment? Queda aprovat i, amb això, senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma